



BONA PAU



Nº. 606 - Any LI - MONTUÏRI - AGOST - 2003



- Sant Bartomeu: Els Cossiers de bell nou protagonistes
- La Banda de Música ha tocat a Àustria i a Menorca
- Tot el juliol han continuat les excavacions a Son Fornés

Dia 9 d'agost, 3 inauguracions:

- *Ampliació del camp de futbol
- *Implantació de gespa artificial
- *Començament del Torneig de sa Llum

Hem Entrevistat:

- *Guillem Miralles LLadó
- *Jauma Bauçà Mayol
- *Paula M. Amengual Nicolau
- *Amador Bauçà Servera

BREUS

Joan Verger, President de l'Autoritat Portuària

A rel del canvi polític sorgit de les darreres eleccions, el nostre paísà Joan Verger Pocoví ha estat designat President de l'Autoritat Portuària de les Balears. D'aquí que tots els ports importants i zona marítima des d'ara funcionin sota la seva presidència. Enhorabona!

Miquel Martorell, a Brisas

Va complaure molt a **Bona Pau** i a mols de montuïrers l'aparició a *Brisas* de l'entrevista que Llorenç Capellà féu al nostre redactor Miquel Martorell Arbona, en la qual es desvetllava una vegada més la perenne afició i el seu transcorre cinematogràfic que ens mostra mitjançant el seu llibre: *Montuïri, 75 anys amb el cinema*.

Radio Murta continua emetent

Mentre s'està preparant la nova programació de cara al nou curs, els responsables de *Ràdio Murta* ens comuniquen que l'emissora segueix emetent una programació preferentment musical al llarg de les 24 hores del dia. La freqüència no ha variat: continua essent 91.8.

Campament d'estiu

El grup d'Esplai *Es Turonet* ha organitzat un campament d'estiu a la Colònia de Sant Pere, des del 28 de



Els "quintos" de Montuïri nascuts el 1953 el passat 30 de maig es reuniren en un dinar de companyonia i tots satisfets així en deixaren constància

juliol fins al 3 d'agost. Hi participen nins a partir dels 6 anys. La durada serà, per tant, de 7 dies.

60 concursants al Conte Curt

Una altra vegada ha estat nombrosa la participació. A l'edició d'enguany del Concurs de Conte Curt "Antoni Gomila" - Sant Bartomeu, 2003 s'han presentat 60 treballs, alguns dels quals provinents de montuïrers.

La carretera: divergències

El desdoblament de la carretera Palma-Manacor dissenyat per l'anterior govern sembla sofrirà importants modificacions. Canvis que suposaran l'eliminació algunes rotondes ja projectades, la millora de l'accessibilitat a finques que limiten la carretera així com minva d'expropiacions. Per ara tot està a l'aire i aturat.

Gabriel Cañellas, pregoner

Per a pronunciar dia 15 d'agost el pregó de Sant Bartomeu l'Ajuntament ha designat el qui anteriorment havia estat President del Govern Balear, Gabriel Cañellas.

ES GRAONS

Plausible

Els montuïrers a rel de les passades eleccions feren patent la seva majoria d'edat democràtica. Ni els guanyadors han manifestat engraïment per la victòria ni els perdedors han til·lat els comicis de farsa ni han exterioritzat el seu desencant. I en el primer plenari del nou Consistori no va sortir de to cap regidor. Així hauria de ser sempre: educació i bones maneres.



Desagradable

Totes les llars mallorquines, i les del nostre poble no en foren una excepció, romangueren sense corrent elèctrica durant quatre hores i mitja del dilluns 21 de juliol passat, des de les 17'45 fins a les 21'15. Una de les desagradables avaries que es produeixen de tant en tant i que a tots ens afecten.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespi, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar i Andreu Vidal Rossinyol.

Administració: Martí Ferrer Sampol

C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Aquesta revista ha rebut el suport de



GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura

Direcció General de Política Lingüística

La lliçó dels cossiers

A començaments d'agost pel poble, com cada any, ja es torna parlar de bell nou de Sant Bartomeu i de l'aparició dels Cossiers que amb les seves danses tornaran omplir els nostres carrers de color i d'alegria mudats amb els seus tradicionals vestits com també espargint el perfum agradós de l'alfabaguera que portaran amb les seves mans. Recorreran tot el poble i d'aquesta manera delectaran grans i petits, vells i joves o impedits, algun dels quals d'altra manera difícilment s'impregnaria de l'alegria que suposen les festes patronals.

Si un s'atura a considerar el per què d'aquesta dèria, a la més petita reflexió se n'adonarà que aquesta circumstància es deu particularment al fet de ser montuïrers els qui interpreten els balls dels cossiers. Dit d'una altra manera: perdrien tota l'estima i consideració, o l'admiració i encant si el intèrprets dels cossiers fossin joves d'un altre indret. Hem de coincidir en què els cossiers sempre —ignorant si alguna vegada hi ha hagut alguna excepció— han estat i han de ser de la vila. I encara cal afegir que és un orgull per als joves montuïrers *ser cossier* o per als majors *jubilats* que ho han estat, vanagloriar-se sense estufar d'aquest honor. Un poble com el nostre s'ha de sentir honorat que les institucions o entitats o associacions que d'una o altra manera evoquen els sentiments de la gent estiguin integrades per persones d'aquí, o s'hi hagin incorporat o s'hi sentin components; de tal manera que la seva vida discorri d'acord amb la manera de ser dels propis montuïrers.

I encara més. Considerat des d'un altre angle cal preguntar-se: com reaccionaria la gent si per exemple els integrants de la banda de música fossin externs o els qui canten a la coral no fossin de la vila? Què pensarien i com rebrien **Bona Pau** els nostres lectors de si els qui la redactam fòssim tots o la majoria d'un altre poble? Pensem, passant a un altre tema, com s'escoltava *Ràdio Murta* fa una quinzena d'anys en un temps en què els responsables i locutors eren montuïrers i com racionava l'audiència aquests darrers anys, que estava en mans de persones d'altres indrets?

Altres institucions o associacions a Montuïri porten una vida plaent i els seus integrants s'hi senten a gust. El motiu es deu a ser d'aquí. Ens vénen a la memòria la Societat de Caçadors, la Columbòfila, les associacions de tercera edat, la dels Donants de Sang, la de la Lluita contra el Càncer, l'AMPA, la Cooperativa Agrícola, l'Associació de Ca Rater... i altres que potser oblidem.

Un encara recorda aquell temps de joventut a mitjan segle passat quan en algunes ocasions fórem testimoni d'apedregades i baralles amb joves de poble extern que venien a Montuïri a "pescar" qualche joveneta. No és que ho aprovem, sinó que ho recordam pel fet que tothom vol que allò que és de Montuïri sia administrat per i per als de la vila.

És de persones sensates fomentar la participació dels montuïrers en totes les manifestacions que ens són pròpies, acollir-les, estimar-les i promocionar-les amb tanta satisfacció com la que els montuïrers mostrarem d'aquí uns dies quan els Cossiers i el seu seguici tornin envair la plaça i els carrers del nostre poble.

O. ARBONA



Com es tradició, l'any passat els Cossiers interpretaren el ball de l'oferta amb la pulcritud que el és característica.
Foto amb la qual **Bona Pau** desitja bones festes a tots els lectors

DOS DITS DE SENY

La creu de les vacances

El mes passat descrivíem els aspectes positius de les vacances d'estiu, de tal manera que ho podríem especificar com la cara de la moneda. Però com totes les coses d'aquest món, també hi ha un caire negatiu, el que caldria anomenar la creu de les vacances.

Els primers en patir aquesta creu són aquells que per les raons que siguin no tenen possibilitat de fruit d'aquest temps de descans i esplai que suposa la ruptura de les tasques habituals. Entre ells cal considerar tot un sector que no té vacances a l'estiu, senzillament perquè treballa al servei dels qui les gaudeixen i fa possible les dels altres. Un servei que es pot considerar en servilisme quan s'ha de dur a terme en hores inadequades o quan es topa en la dificultat de trobar un altre treball més digne i no els resta altra possibilitat.

Les vacances de certes persones o personatges entren en el plat negatiu de la balança. Senzillament perquè les realitzen en pla d'exhibicionisme econòmic: viatges, hotels de luxe, iot, festes desorbitades... Un conjunt d'elements que constitueixen una ofensa a aquells que, per manca d'una economia sanejada, els costa viure en condicions dignes.

Es pot considerar també negatiu el fet que alguns malgastin les nits de les vacances bevent i fent bauxa d'una manera desmesurada fins a altes hores de la matinada, a vegades agafant "gateres" que pertorben l'estat d'ànim i que sovint també acaben molestant els veïnats.

Finalment, considerant en l'envers de la moneda, en els nostres dies hi hem de situar els nombrosos accidents que es produeixen durant el temps de vacances i que fan que acabi en tragèdia familiar un temps que en un principi havia de ser un període de descans i de gaudiment.

SALOMÓ

2003: ANY MOLL

Vida i obra de Francesc de B. Moll

(1955- 1964)

1955 Nou domicili al pis de la plaça d'Espanya. Conferència de primavera a Barcelona. Assisteix al Vè Congrés Internacional de Ciències Onomàstiques a Salamanca, on presenta *El fichero de Toponimia Balear*. A Barcelona passa amb èxit les proves per a la plaça de professor adjunt numerari d'ensenyament mitjà. S'acaba d'editar el volum setè del DCVB.

1956 Assisteix amb la seva filla Aina al VIIIè Congrés Internacional de Lingüística i Filologia Romàniques a Florència. Visiten Gènova, Roma, Florència i Milà. A Florència li comanen les enquestes dialectològiques de l'"Atlante Linguistico Mediterraneo". Darrera conferència, inacabada, de primavera a Barcelona. Subvenció de la Fundació March a l'Obra del Diccionari.

1957 Commemoració del vinticinquè aniversari de la mort de Mn. Alcover a Mallorca. Fa part del Jurat dels Premis Ciutat de Palma per a l'any 1957. Publica, a "Estudios Lulianos" unes *Notes per a una valoració del lèxic de Ramon Llull*. S'acaba d'editar el volum vuitè del DCVB.

1958 Viatge a Catalunya Nord i a Montpeller amb un grup de mallorquins. Segon viatge a Venècia i viatge a Munic per a assistir al VIè Congrés Internacional de Ciències Onomàstiques. Participa als Jocs Florals de Ciutadella en el quart centenari de l'Any

de la Desgràcia.

1959 Assisteix amb la seva filla Aina als "Coloquios de Poesia de Formentor" organitzats per Camilo José Cela. Intervé en el IXè Congrés Internacional de Lingüística Romànica a Lisboa amb una comunicació sobre *Les sources du "Liber Elegantiarum"* de Joan Esteve. Publica *Els llinatges catalans (Catalunya, País Valencià, Illes Balears)*. Assaig de divulgació lingüística. Rep la visita de Ramon Menéndez Pidal. Manuel Sanchis Guarner deixa Mallorca i les tasques del Diccionari. Aina Moll, que ja treballava amb ell des de feia alguns anys, pren el seu relleu en la preparació dels articles. S'acaba l'edició del volum novè del DCVB.

1960 Rep el Premi dels Premis Ciutat de Palma 1959. Es comença a publicar el desè i darrer volum del DCVB. Assisteix al Primer Congrés Internacional de Lul·lisme, organitzat per la Maioricensis Schola Lullistica de Mallorca. Comencen les emissions de les rondalles mallorquines a través de Ràdio Popular. Intervé en la Festa Literària de Cantonigròs, dedicada als escriptors insulars. Publica *La llengua de Ramon Llull*, treball inclòs en les *Obres essencials* de Ramon Llull i *Estática y dinámica del catalán en Mallorca* en els "Papeles de Son Armadans".

1961 Nous problemes de salut: litiasi

renal. Francesc de B. Moll i Manuel Sanchis Guarner són elegits nous membres de la Secció Filològica de l'IEC. Treballa en l'organització del centenari del naixement de Mn. Antoni M Alcover. Constitució de la "Comissió organitzadora del centenari Alcover". Conferència de clausura de curs de "Lo Rat Penat" a València sobre *Mossèn Alcover i el País Valencià*. Josep M. Llompart s'incorpora a l'editorial Moll. Surt el primer volum de la col·lecció de poesia "Balenguera", *Els Poemes de Mondragó* de J. M. Llompart. Mn. Alcover és nomenat Fill adoptiu de Palma.

1962 Continuen els actes commemoratius del centenari del naixement de Mn. Alcover. Intervé en el XIè Congrés Internacional de Lingüística i Filologia Romàniques, a Estrasburg, on presenta la comunicació *Comment a été fait le Dictionari Català-Valencià-Balear*. Publica *Un home de combat*, biografia de Mn. Alcover. Homenatges a Sant Llorenç del Munt i a Santa Maria de Paret Delgada. Festa de les acaballes del Diccionari a Mallorca. Reunió de la Secció Filològica de l'IEC a can Moll. L'Ajuntament de Ciutadella li concedeix la medalla d'Or de la ciutat i el de Maó acorda nomenar-lo menorquí il·lustre. Per iniciativa seva es funda l'Obra Cultural Balear (OCB). Comença a col·laborar en "El Correo Catalán". Es publica el volum desè i darrer del DCVB.

1963 Surt publicat, a Madrid, el *Manual de lingüística románica* de B. E. Vidos, traduït al castellà per Moll. És elegit membre de la comissió consultiva de l'Òmnium Cultural. L'OCB el nomena director dels cursos de català. Assisteix a l'homenatge a Francesc Maspons i Anglès a Bigues del Vallès. Nou domicili de l'editorial al carrer Torre de l'Amor, al barri de sa Calatrava. Publica el *Promptuari d'Ortografia per a ús dels escriptors balears*.

1964 Reedició del tom II del DCVB. S'edita el primer volum de la col·lecció "Els Treballs i els Dies": *L'art en el Regne de Mallorca*, de Marcel Durliat. Viatja a Perpinyà per a rebre el *Grand Prix d'Honneur du President de la République Française* i assisteix als actes dels Jocs Florals de la Ginesta d'Or. És nomenat doctor "honoris causa" de la Universitat de Basilea. Participa en la campanya a favor de les misses en la nostra llengua.

(Continuarà)

**PREFABRICATS****FABRICACIÓ DE****BALUSTRADA I****BIGUES DE Tauló****IMITACIÓ FUSTA****Servei de transport propi per a tota l'illa****Magatzem i oficina**

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuïri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

Les llàgrimes de Sant Llorenç

Un dels espectacles més bells que es poden contemplar durant les clares nits d'estiu és la desfilada d'estels fugaços pel firmament.

Aquests estels en aparença, perquè realment són partícules d'un meteor (cos celest) de naturalesa de foc que apareixen molt aviat i molt aviat desapareixen. Vénen condicionats pel seu topament il·luminat amb l'atmosfera de la Terra i gaudeixen d'una brevetat que ens recorda la limitació del seu instant i la limitació del nostre existir. Una aclucada d'ulls basta per no aglapir la seva resplendor momentània.

Sembla mentida les coses que mai deixaran d'astorar-nos. Podem avançar en el coneixement científic de la realitat, però sempre quedarà un marge llenegadís que haurem de deixar obert al misteri.

És coneguda la història d'aquell pensador que "distret" observava una majestuosa escena del cel "ennitit" i va caure dins un pou provocant la ri-

lla i el retret: "Ets capaç d'estar pendent del d'enfora i encara no saps estar pendent del proper". Però un ésser humà "distret" emociona, ja que són els "distrets" en les coses que no són fàcils de veure els qui han procurat el progrés de la humanitat.

Les llàgrimes de Sant Llorenç, així s'anomenen, perquè és la nit del deu d'agost —dia de sant Llorenç— l'època de l'any en la qual hi ha més quantitat d'estels fugaços sobre la tela negrenca del cel. La nit negra pareixeria, sense els estels, la mar a l'inrevés que fa forat i tapa, un pou capgirat on dorm la claror dels dies i la pressa dels segles.

Ben associat a la contemplació dels estels fugaços s'apropa el costum romàntic de formular un desig. Un desig amb l'únic compromís del seu secret. A través dels desitjos ens projectam, és a dir, somniam un altre dia a dia més feliç, més solidari, més capaç de ser mogut per l'amor, com l'amor mou, al final de la "Divina Comèdia",

el sol i les altres estrelles, entre elles també els admirats estels fugaços o *stelle cadente*.

Cal que sigui secret perquè en el secret roman alguna llibertat que modifica les il·lusions més íntimes.

Seguint la cursa del desig, rere les fulles dels pinars suaument ventallades per la brisa capvespral, una clariana del brancatge pot dedicar-nos l'aguit d'un estel fugaç.

Si partíssim del propòsit que a l'entorn no només l'hem d'observar, sinó que l'hem d'escoltar, podríem abraçar uns vers prodigiós de Pablo Neruda que traduïm: "Escoltar la nit immensa, més immensa sense ella". La immensitat de l'univers ningú la posa en dubte. Ens meravella contínuament i ens fa relativitzar una mica tot. Però, per al poeta, fixau-vos, la nit és immensa en la seva escolta silenciosa, en la seva contemplació sonora, però és només en l'enyorança de la persona estimada on es completa i eixampla la seva immensitat. Sols un poeta com Neruda és capaç d'engrandir l'univers il·limitat per mitjà de l'amor absent i trobat a faltar.

LLUÍS SERVERA SITJAR



A PRINCIPIS DE 1981

Era el març de 1981 quan aquest esbart de joves es movien a l'entorn de la parròquia, es deixaven orientar pels capellans i duïen a terme bastants tasques de col·laboració amb l'eglésia; com també les firmes d'alguns d'ells apareixien qualche vegada a *Bona Pau*. Eren altres temps, altres circumstàncies i, sobretot, una època molt diferent a la que avui es viu, possiblement imbuïts per unes idees escaients al temps de la seva primera joventut. A la 1ª fila veim Biel Camps, Biel "Brines", Bartomeu Servera, Rafel Horrach (aleshores seminarista a punt de dir missa) i Biel Camps. A la 2ª destriam Pere Joan Fiol, Margalida Mayol, Antònia Martorell, Jaume Cloquell i Antònia Cloquell. (Cal afegir que feia un any i mig que Bartomeu Tauler era rector i amb Rafel Horrach compartien tasques de responsabilitat de la parròquia).

Hipoteca Oberta

Estreni casa amb tota la tranquil·litat

Molts d'anys y bones festes!

"la Caixa"

LA IMATGE COMENTADA

La panoràmica d'avui presenta, de manera pòstuma, la categoria humana, en cos i ànima, d'un montuïrer exemplar: la de l'amo en Rafel "Móra". El seu estil de vida, prudent i cordial, senzill i bondadós, romandrà permanent en el llibre mestre de la nostra recordança.

Perfilat aquí en blanc i negre, quan subjecta amb la mà dreta, a punt de tast, la copa dels colors existencials. També nosaltres compartim el brindis, des de l'altra banda del pont (que comunica el cel amb la terra), que suposi el seu repòs benaventurat, a recer de Nostre Senyor.

Ja en els primers sospirs de la nostra era cronològica, tot just nat el Messies, el filòsof i dramaturg Ilatí Luci Anneu Sèneca escriví: "La vida és com una llegenda, no importa que sigui llarga, sinó que estigui ben narrada". I si a més d'ésser ben relatada, esdevé una biografia perllongada de múltiples episodis, paginats convenientment amb el cor net i el cap dret, comporta una obra antològica, estotjada a la prestatgeria del record de cada un dels presents. I és que el nostre amic, batejat Rafel Fornés Vich, havia nascut dia 21 de juny de 1913, gairebé 90 anys abans (hi mancaven dues setmanes) del dia que peregrinà a la dreta del Creador (dia 7 de juny de 2003). Tot un periple perllongat i profitós, d'un home ple de noblesa, entregat íntegrament, estimat de tothom.

Els progenitors seus foren en Joan Fornés Gomila i en Francisca Vich Trobat. L'amo en Rafel prengué per muller Margalida Miralles Lladó, amb qui no reportà descendència.

Una germana seva de sang, na Maria Fornés, fou l'esposa del lúcid Pere Capellà, àlies "Mingo Revulgo", popular comediògraf i glosador.

El protagonista d'aquest mes, l'amo en "Móra", s'ofereix al conreu de la pagesia, durant bona part de la seva longevitat. Encara jo tenc present, també, haver-lo vist traïllar en temps de messes, rere la màquina de segar propietat de la família Verd, de "Can Pofang". I arran, possiblement, del fet de conviure en aquest medi, el rural, retingué a la memòria privilegiada de què gaudia, una ma-



La fesomia d'en Rafel "Móra" anirà emmarcada d'una vasa generosa i ponderada

polític de la 2^a república espanyola (1931-1936).

Sigui com sigui, emperò, allò evocat o memorable de les persones absents solen ésser les actituds, la conducta davant la vida, la condició sensitiva, més rellevants que no les capacitats, el talent, o els coneixements!

I tractant-se de l'amo en Rafel "Móra", aquesta singularitat referida, tampoc no en suposa una excepció. Ben al contrari, la seva fesomia anirà emmarcada, ara i sempre, d'una vasa generosa i ponderada, agraïda i entranyable, contenint l'epígraf inesborrable de "DIGNITAT".

L'educació és tot allò que sobreviu quan s'oblida el que s'ha après! I, en aquest sentit, les bones maneres mai foren naufragues de la seva embarcació, timonejada admirablement per un mariner de terra.

Devers quinze dies abans de deixar-nos, l'enyorat company, trobant-se en un bar de la vila, ja pressentia la solpostada corporal pròpia: —" En es lledoner ja m'esperen!" —lamentà inexorablement i metafòrica—.

S'allunyà, ara per ara, en paraules nascudes a la part forana, un home de bona jeia!

Al cel sia!

JOAN BARCELÓ

la fi de gloses i romanços, que s'alegrava de compartir amb qui tenia a l'abast.

Decididament sociable i de tracte accessible i simpàtic s'aplegava, adesiara, a les vetllades de capvesprada, freqüentant majorment la taverna de Can Pieres.

Ha sentit dir, de gent de poble, que ell era tan obsequiós i complaent que ben bé no tenia pertinences, ja que tot ho dispensava, ho repartia. I de tots és sabut el seu temperament servicial, tothora en disposició de donar un cop de mà a l'altri (era molt "favorer").

D'altra part, dispensava d'unes aptituds físiques sobresortints, prou competitives, Essent de cama falaguera i embranzida intrèpida va vèncer, repetidament, en les corregudes de joies per Sant Bartomeu, al llarg de la seva fadrinesa. Així mateix, en l'aspecte esportiu, excel·lí com a jugador de futbol en el sí de l'esquadra local montuïrera, coetàniament al decurs historico-

S'ha dit que...

Fins i tot en el cementeri es produeixen robatoris. Naturalment no són de molt de valor material però sí d'una gran estima per a les persones que reten tribut de reconeixement als seus avantpassats o persones estimades. Un gerro amb flors desaparegué de damunt una tomba i això augmentà encara la pena i el dolor dels qui li havien portat. Fet que duu a suggerir la conveniència que el cementeri roman-gui tancat.

★

Molta gent troba que el preu per nedar a la piscina municipal (3 €) és massa car. S'hi pot posar remei?

★

El cinema a la fresca complau nins i persones majors, però per motius ben diferents: A uns els entreté mentre els altres es poden entretenir.

★

Un migdia robaren el calaix de la Cooperativa, naturalment amb el doblers que hi havia. No seria perquè els responsables van massa confiats?

★

A un home també li robaren els sacs ja entrats amb l'anyada que acabava de collir. Ja vos podeu suposar l'enfadament!

★

A causa d'uns insults, tres homes anaren a casa d'un fadrí i allà li pegaren. És una llàstima que hi hagi conductes violentes entre montuïrers!

★

Una dona, a l'enterrament del seu marit, va caure en el cementeri i es va rompre un braç. Diuen que les desgràcies no vénen soles!

★

Agraïment de la Cooperativa

La Cooperativa Agrícola de Montuïri agraeix públicament a *Joan Gomila* i a *Materials de Construcció Manera* com arrendador, per haver cedit desinteressadament la bàscula per poder pesar el gra d'aquesta collita.

Passant per ca ses Monges crida l'atenció veure un tub que aboca l'aigua bruta al carrer. Si hores d'ara no està arreglat, convé posar-hi remei.

★

El mercat dels dilluns revela que molta més gent prefereix passar les vacances a vorera de mar que no al poble. Entre montuïrers que en l'estiu allà s'estableixen i "palmesans" que no vénen, el poble és buit, o ho sembla.

★

Han romàs espantats aquells que esperaven que per aquests dies les obres del camp de futbol anirien molt enrere. I altres, admirats amb els nous fitxatges. Per això, no és estrambòtic que les aspiracions del Montuïri volin molt alt. Tant de bo acabem la temporada ben situats!

★

A can Pieres amb motiu de Santa Margalida obsequiaren els clients habituals amb una cartera, als homes, i un portamonedes, a les dones. I tots contents: tant "obsequiadora" com "obsequiats". Dit d'una altra manera: madona i clients.

★

Està molt bé que un montuïrer porti un sac de blat a un amic llucmajorer.



Però no hi està tant que el ca d'aquest el mossegui i, en conseqüència, li hagin de donar uns quants punts de sutura a un dit gros. De totes maneres convé anar alerta als cans. Mai no se sap com reaccionaran!

★

Una majoria considera encertada la decisió de l'Ajuntament de no renovar el contracte amb *Ràdio Montuïri* "perquè -deien- no feia massa bona propaganda del poble"; encara que altres, una minoria, s'expressen de manera diferent.

★

Que hi tornaren de satisfets els qui anaren a S'Illot d'excussió amb l'Associació de Persones Majors. A tothom participaven de l'obsequi del pèril amb què foren obsequiats... encara que fos de braç!

EN XERRIM

TOLDOS
Hnos. MIRALLES

- Toldos • Capotes •
- Falsos sòtils •
- Sòtils de policarbonat •

C/. S. Rafel, 84 • Telf.: 971 24 59 09 • Fax 971 24 63 19
Telf. mòbil: 907 11 12 01 • 07008 Palma de Mallorca



L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària extraordinària del 3 de juliol de 2003

Després que per unanimitat s'acordàs fer constar en acta el condol del consistori per la mort del regidor del PSM de Manacor, Gustau Fernández, es va guardar un minut de silenci i tot seguit es començà a debatre l'ordre del dia.

Periodicitat de les sessions ordinàries

Batlia proposà celebrar un ple cada trimestre i l'oposició un cada bimestre. Duit a votació, per 6 vots a favor (PP) i 5 en contra (PSM i PSOE) s'acordà celebrar-ne un cada primer dimarts del tercer mes de cada trimestre (març, juny, setembre i desembre) començant a les 20h.

Creació comissió especial de comptes

A fi de procedir a l'examen, estudi i informe de tots els comptes (pressupostats o no) que hagi d'aprovar el Ple, per unanimitat s'acordà crear la Comissió Especial de Comptes de la següent manera: President: el Batle i cinc vocals: dos del PP, dos del PSM i un del PSOE. Secretari: el de la Corporació.

Creació de la Comissió de Govern

Per 6 vots a favor (PP), 4 en contra (PSM) i 1 abstenció (PSOE) s'acordà crear la Comissió Municipal de Govern amb les atribucions que li confereix la legislació vigent, els integrants de la qual foren designats per decret de batlia de 24 de juny passat. (I publicats a Bona Pau en el darrer número).

Nomenament de representants en òrgans col·legiats

S'acordà designar representants de l'Ajuntament els següents: Al Consell Escolar del Col·legi "Joan Mas i Verd": Maria Verger Noguera. Al Patronat de Música: Maria Verger Noguera. A l'Assemblea General de "Sa Nostra": Gabriel Arbona Verger. Suplent dels dos primers: Magdalena Fornés Gomila. (Amb 6 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM i PSOE)

els dos primers i 6 vots a favor (PP), 4 abstencions (PSM) i un vot en contra (PSOE), el darrer).

Nomenament de Tresorer o Dipositori de fons

Amb 6 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM i PSOE) s'acordà nomenar per al càrrec de tresorer de l'Ajuntament el regidor Rafel Fullana Miralles.

Comunicacions de batlia

(Foren llegits els decrets ja publicats en el número anterior de Bona Pau sobre la designació de la Comissió de Govern, els Tinents de Batle i els Delegats d'àrea)

Conveni de col·laboració i expedient per a la contractació de les actuacions

Per unanimitat s'acordà aprovar el conveni de cooperació signat entre el Govern de les Illes Balears i l'Ajuntament de Montuïri per al desenvolupament de les activitats emmarcades dins el programa Operatiu Objectiu 2: "Centre de Formació Específic sobre sistemes alternatius d'accés a l'ordinador i de la comunicació augmentativa" amb un pressupost de 11.187'24 euros i un finançament del 75% del Govern de les Illes Balears i el 25% de l'Ajuntament.

Conveni de col·laboració i finançament de les obres de reforma del Col·legi Públic "Joan Mas i Verd"

Conforme al conveni firmat entre la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears i l'Ajuntament s'acordà per unanimitat dur a terme les obres de reforma del Col·legi Públic de Montuïri dins el període estival (juliol-agost 2003) con-

sistent en col·locar persianes d'alumini i reforma de la cuina, obres totalment subvencionades per dita Conselleria.

Adquisició gratuïta del solar del carrer Tres Creus s/n

Per unanimitat s'acordà acceptar la cessió gratuïta feta per Joan Trobat Fullana i altres a l'Ajuntament de Montuïri del solar nomenat Na Llarga o Son Monjo situat al carrer Tres Creus s/n, amb una superfície aproximada de 144 m2.

Resolució del contracte d'assistència tècnica per al manteniment i realització de la Ràdio Municipal de Montuïri

Per unanimitat s'acordà resoldre amb caràcter immediat el contracte d'assistència tècnica per al manteniment i realització de la ràdio municipal de Montuïri (Ràdio Montuïri/Ràdio Murta) signat amb "Mallorquina de Comunicaciones y Servicios" degut a l'incompliment del manteniment de despeses per part de l'empresa contractada.

Suspensió de la modificació de les NN SS

Davant la possibilitat de classificar sòl urbanitzable sobre la franja de reserva inclosa en la modificació de les NN SS a conseqüència de l'ampliació de la carretera Palma-Manacor segons el Pla Director Sectorial de Carreteres, per unanimitat s'acordà sol·licitar la suspensió de la tramitació de la modificació puntual de les NN SS de Montuïri.

Programació de les festes patronals

Després que el batle oferís als membres dels partits polítics PSM i PSOE la seva participació en l'elaboració del programa de les pròximes festes patronals de Sant Bartomeu, el PSM va designar Margalida Mayol perquè col·laboràs amb Rafel Fullana, delegat de l'àrea de festes.

**Molts d'anys i bones festes!
És el desig de la Corporació
Municipal per a tots els
montuïrers amb motiu de
Sant Bartomeu**

Conferències

La Fundació Son Fornés va organitzar un cicle de 4 conferències que es desenvoluparen durant els 4 divendres de juliol passat sota el títol *Viatge per l'Amèrica Precolombina a través de l'Arqueologia*. Així es varen oferir: Dia 4: *Ciudades de Muertos y Ciudades de Vivos: los Inkas en el Lago Titikaka*, per Henry Tantaleán. Universidad Nacional Mayor de San Marcos, Lima, Perú. Dia 11: *Indígenas de los Andes Colombianos: Identidad y Arqueología*, per María Eugenia Orejuela. Universidad de Cauca, Popayán, Colombia. Dia 18: *La selva viva: descubrimiento d'una societat perduda a la Costa*

Atlántica de Nicaragua, per Ermengol Gassiot Ballbè. State University of New York, Binghamton, E.U.A. Dia 25: *Viure a la Fi del Món: el poble Yàmana de Terra del Foc, Argentina*, per Dèbora Zurro i Ivan Briz. Consell Superior d'Investigacions Científiques, Barcelona. El saló d'actes de l'Ajuntament pràcticament va estar ple cada vespre.



Un públic interessat va assistir a les conferències

Cinema a la fresca

Organitzat per l'Ajuntament, el dissabte dia 12 de juliol començaren les

vetllades de cinema a la fresca. L'assistència ha estat desigual ja no sempre les pel·lícules han interessat de la mateixa manera als espectadors.

La Coral Parroquial Mont-Lliri informa

El passat dia 8 de juny celebràrem l'Assemblea de la nostra Coral i en el seu transcórrer entre altres coses es va elegir la nova Junta Directiva. Fou a llista oberta on hi havia tots els integrants de la Coral i separat en quatre grups (un per a cada corda: sopranos, contralts, tenors i baixos). La Junta va romandre constituïda per les dues persones més votades de cada corda.

De la primera reunió de la nova Junta, sortiren elegits els següents càrrecs:

President: Francesc Mas Ribas
Vice-president: Joan Roig Sastre
Secretària: Isabel Mayol Manera
Tresorer: Rafel Amengual Jaume
Repr. C. Parr: Antònia Cerdà Jaume
" Patr. Música: Joan Roig Sastre
Vocal: Catalina Tous Cerdà
" : Pep Miralles Roca
" : Margalida Cerdà Cerdà

És intenció ferma de la nova Junta, obrir la coral cap al poble, volem que sigui dels i per als montuïrers i montuïreres.

Volem informar i comunicar al poble, mitjançant aquesta revista, els esdeveniments i activitats més rellevants de la coral. Intentarem fer-ho d'una manera periòdica i sovint.

També volem donar les gràcies per la feina feta a la Junta anterior i per l'ajut que ens puguin donar.

Aprofitam aquesta nota informativa per demanar-vos la vostra col·laboració i dir-vos que estam oberts a qualsevol suggeriment que trobeu oportú fer-nos.

Quedam a la vostra disposició.

La Junta Directiva

Para aquellos que tienen instinto.



Milestone No 69662-6702: Caja y brazalete de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrayable, corona a rosca, sumergible hasta 100 metros, incorpora cierre oculto con pulsadores de apertura de alta seguridad, disponible en modelos de señora y caballero.
www.mauricelacroix.com



MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

Guillem Miralles Lladó "Pastor"

En la seva plenitud de vida fou un bon picapedrer; però ara, afectat per una artrosi aguda, dins una butaca recorda temps passat i viu, mitjançant TV i certa premsa, els esdeveniments diaris

Dels amics de la infància sempre es conserven uns records inesborrables i un afecte indestructible. Des de nins i en la nostra joventut l'amistat amb en Guillem Miralles Lladó ha estat sempre infrangible. Durant anys —els que treballà dins el seu ofici— fruï d'una salut admirable. Però la vida és fràgil; sempre passa allò que no esperam. Als 62 anys va sofrir un infart de miocardi que li minvà part de la seva activitat acostumada. Actualment, afectat d'una artrosi aguda que li afecta esquena i cames, es veu obligat sempre a descansar a una butaca contemplant a través de la TV o la premsa els esdeveniments diaris i les petites incidències del seu entorn.

És una situació difícil que va superant com pot. Però té moments d'humor. La seva vida no ha estat cap passeig. L'escassetat de mitjans econòmics i d'altre tipus l'han acompanyat des de nin, fins i tot en la joventut. No es queixa; ho recorda amb tristot. Actualment, enfora de penúries, conta i no acaba.

Va néixer l'any 1923 i està a punt de complir els vuitanta. Foren quatre ger-



mans: Margalida, Joan, Guillem i Maria. Casat amb Catalina Amengual Garcias, tenen un fill: en Miquel.

Picapedrer i enamorat de la seva professió va recordant i ens fa reviure dins el col·loqui l'estretor i les mancances per les quals ha passat. Amb ell visquérem anys irrepetibles de joventut. Compartírem també les ensenyances dels mestres Perelló i Bartomeu Mir, dos educadors que dei-

xaren entre els seus alumnes una imprompta persistent durant els anys.

— Després de l'escola vares desaparèixer del poble. On capllevaves?

Assegut a la butaca ens mira i amb la seva resposta retorna al passat.

— Als dotze anys estava llogat a Sóller a una carnisseria. Entre altres feines matava conills i gallines. Em tractaven molt bé, estava beníssim, però volia esser picapedrer i vaig tornar a Montuïri. La meva estada allà va durar dos anys. Tenc molts bons records d'aquesta casa, era com un fill per a ells.

— De volta a Montuïri, amb quin mestre aprengueres l'ofici?

— Amb mestre Bartomeu Fiol, un bon mestre. També vaig estar a les ordres del mestre Miquel "Xiu", però abans havia fet feina a Lloret d'on anava i venia cada dia a peu i guanyava deu reals diaris (2'50 pts). Per a ca nostra era una gran ajuda. No disposàvem de terres; els meus pares només tenien un quartó de terra i una petita casa al carrer de Palma, on vivíem. A més, el meu pare estava molt delicat de salut. La meua mare i jo en l'estiu aplegàvem espigues dins el rostoll. Abans de sortir el sol érem a la finca. Havíem de donar dos manats al propietari i un per a nosaltres... Quan ho pens...

— On feres el servei militar?

— A Enderroc, artilleria. Aquí no ho vaig passar malament, era el picapedrer de la bateria, estava rebaixat d'altres serveis i tots els dissabtes anava a ca nostra amb relació.

— Estàvem, per tant, en els difícils anys quaranta. Per on navegaves dins aquesta dècada després del servei?

— Anys durs, com has dit. Jo guanyava set duros diaris i m'havia casat.



Es Molí d'en Perons

R e s t a u r a n t

Tef. 971 64 60 99 • Carrer Molinar, 51 • Montuïri

Quan els anys 40 molts de mallorquins emigraren a Amèrica del Sud, en Guillem treballà dins la selva de Veneçuela construint ponts

Feia feina en la restauració del nostre temple parroquial amb la brigada del nostre mestre, aleshores en Miquel "Matxó". Ja acabàvem, però, les esperances de feina de cara al futur eren escasses. Concloua la feina de l'església vaig decidir emigrar a Veneçuela, on hi havia unes bones perspectives. Érem molts; no només de Montuïri, sinó també d'altres pobles de l'illa, que partírem cap a Amèrica del Sud.

– Trobares feina tot d'una allà?

– Sí. Casualment ens topàrem amb un amic. Havíem fet el servei militar junts i fou providencial. M'oferí un treball junt amb ell. "No guanyaràs molt, per començar", em digué. I així fou, però prest ja guanyava 10 bolívars al dia, que al canvi de llavors eren 150 pessetes. Mira la diferència del meu sou d'allà amb el d'aquí. La meua feina només tenia un inconvenient: treballàvem dins la selva i això comportava un cert risc. Entre els animals salvatges que ocasionalment rondaven per aquell entorn, hi havia serps verinoses. En veiérem varies, però no tinguérem cap desgràcia.

– Quin treball realitzàveu?

– Fèiem ponts dins una finca d'un gran propietari. Després edificàrem una fàbrica per refinar sal. Aquesta sal la duïen de mines. Et puc dir el nom que posaren a aquesta fàbrica quan la inauguraren; "Blanco Velero". En aquests moments jo guanyava ja 280 pessetes diàries, un sou fabulós. Estàvem dins la regió de "Puerto Cabello".

– Quin temps estigueres a Veneçuela?

– Uns tres anys, però...

– Però?

– No em trobava massa bé i vaig anar al metge. M'havia aprimat molt. Després de fer-me un reconeixement em digué que canviàs d'aires com més prest millor, sinó el clima del país em devoraria. Què havia de fer? Feia comptes estar-hi dos anys més, però vaig tornar a Mallorca. Havia reunit un cert capital i vaig pensar que ens hem

de saber conformar.

– De tornada a Mallorca, trobares feina aviat?

– Sí. Les coses anaven millorant. Estàvem dins els anys cinquanta. Em vaig comprar una "Gutzzi-98" i un equip protector de primera qualitat que en aquell temps em costà més de 7.000 pessetes, i cada dia anava a Palma a treballar. Guanyava 500 pessetes a la setmana. Compara la diferència amb el que guanyava a Veneçuela; però els obrers que treballaven al poble encara guanyaven manco. Em vaig retirar als 60 anys.

– Pel que contes has hagut de bregar de veres en el passat.

– Tu em coneixes i saps que et dic la veritat. Les coses eren així, llavors. Les calamitats i penes que veim per TV a altres nacions, les hem passades també aquí abans, especialment en temps del Moviment i durant els anys 40. Ten en compte que el blat anava llavors a 15 pessetes el quilo. Molt car. A ca meua l'havíem de comprar tot. Ja em diràs tu.

– Com definiries, per tant, el teu passat?

– Mira... La meua vida no ha estat un passeig precisament. M'ha tocat estar al temps, però no em vull queixar. Només expòs una època, uns

Algunes de les calamitats que ara estan passant a certes regions del món, les passàrem aquí en la guerra civil i durant els anys 40

fets, unes situacions.

– Els anys millors, els que més enyores?

– Sens dubte, malgrat les mancances i l'estretor, els anys que era jove, quan amb els amics, tu entre ells, anàvem al cinema quan podíem... quan festejava... les vetllades que passàvem xerrant i discutint, conversant de mil coses amb l'eufòria que ens donava la vida. Ah... la joventut!

– Quins mitjans empres per estar informat. Per saber, com va el món, el futbol i altres notícies?

– Només per la TV. No compr cap periòdic, excepte diàriament una revista esportiva.

– Aquest món que veim per TV, com el definiries?

– Som una societat que només es mou pels interessos materials. Més a prop al nostre voltant passa per l'estil. Només estimam els doblers i per desgràcia hem d'afegir que no hi ha la formalitat que existia un temps ens falta un afecte mutu.

– Alguna opinió de tipus urbanístic sobre el nostre poble?

– Sí.... –dubta uns moments– mira molt bé les instal·lacions del camp de futbol, però també ens hauríem de cuidar quan és hora de fer torrents nets, els camins sempre ben arreglats

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

i sobretot fer el que fan tots els pobles de Mallorca: donar noves entrades i sorties al nostre poble i crear noves vies de comunicació. Tal com anam arribarà un moment que no podrem circular.

– Parlant de la circulació: què opines de l'enllosat del carrer Major, la Plaça i altres?

– Per aquests carrers que dius, segons quines persones no poden circular-hi a peu. No hi ha aceres i les pedres col·locades sense arreglar-les la cara corresponent. Quan plou és un torrent i després de ploure, amb la infinitat de petits bassots que queden, és pitjor. L'asfalt, abans, estava millor.

– Quines són les principals afec- cions que tens?

– Tots els meus amics saben –diu rient– que m'agrada el futbol, però també m'agrada el cinema i les bicicletes. Quan podia també anava a caçar. Era capaç d'estar dues hores assegut damunt una pedra esperant el conill.

– Sabem de la teva dèria pel Madrid i coneixem la teva afició pel cinema. Suposem que televisen un encontre entre el campió, per exemple, de la lliga anglesa i el Madrid, al temps que per un altre canal fan una bona pel·lícula: per on et decidiries?

Està un moment rient suaument.

– Algú no ho creurà, però triaria la pel·lícula, excepte que fos un Madrid-Barcelona.

Ara reim els dos.

– Hem anomenat el cinema: què fou per tu quan encara el teníem al poble?

– En la meua joventut ho va esser tot. No teníem res més, excepte festejar.

De cop ens diu:

– A vegades no podia anar al cinema, no tenia doblers. Una vegada em passà un cas... Jo feia el servei militar i vàrem decidir amb la meua al·lota anar a la revetlla d'Algaida a peu. La seva mare ens acompanyà. Allà saludàrem unes amigues i les convidàrem a prendre gelat. A l'hora de pagar varen esser 6 pessetes. Jo en duia 7. Vaig respirar. És el gelat més amarg que he menjat en la meua vida. Només estava fent plans mentalment per veure com en sortiria; creia no dur doblers suficients.

Està molt seriós quan ho conta i els ulls li espiregen.

– T'afecta emocionalment envellir?

– Sí; no ho puc evitar, i més ara que no puc moure'm de la butaca. Un dia deixaré la família... els amics...

L'entrevistador interiorment lamenta la pregunta. La veu de la seva dona, que està en nosaltres, el conhorta: "No pensis en això, Guillem, hem d'esser optimistes i no entretenir-nos en coses tristes..."

La mirada de l'entrevistat i entrevistador s'ha tornat borrosa. Un nuu invisible estreny la gargamella dels dos. Feim un petit comentari aliè al tema i ens preparam per acomiadar-nos.

En Guillem i uns quants més foren els amics inseparables de la joventut del qui escriu. Compartírem junts petits aventures, tardes de cinema, discussions apassionades... En l'estiu, sota un sol de justícia, de nins i llogats a alguna possessió, aplegàvem ametles costat per costat... Llargues vetllades d'hivern les passàvem dins el cafè de can Xoroi, no gosant decidir-nos per anar a dormir. Sempre esperant. Esperant que aquella presó que era el nostre poble, els anys quaranta, s'obris i arribàs un nou aire que ens deixàs volar. La conversa ens ha duit una altra volta als vells temps i als vells records.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

Festes patronals de Sant Bartomeu, 2003

Divendres, 1 d'agost

IX Setmana fotogràfica (del 4 al 9 d'agost)

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca *Harry Potter i la càmera secreta*.

Dissabte, 2 d'agost

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *Muere otro día*. James Bond-007

Divendres, 8 d'agost

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *El planeta del tesoro de Walt Disney*

A les 23'30h: en Es Revolt: *Festa d'espuma i concert*.

Dissabte, 9 d'agost

A les 20'30h: Inauguració de la reforma del camp de futbol i a continuació: *Inauguració del XXXI Torneig de sa Llum*.

A les 22h Partit inaugural: Juvenils divisió d'honor: *RCD Mallorca-FC Barcelona*.

Dijous, 14 d'agost

A les 21h: A la plaça Major: *Nit de Play-back* infantil i juvenil.

A les 21h: A la rectoria: Inauguració de l'exposició de labors de punt mallorquí, ganxet, creueta... tot artesanía.

Divendres, 15 d'agost

A les 19h: sortida dels Cossiers i Dimoni.

A les 21h: Missa de la Mare de Déu Assumpta.

A continuació: Pregó de Festes a càrrec de Gabriel Canyelles i Font, ex-president del Govern Balear.

Tot seguit: Lliurament dels premis del *XII Concurs de Conte Curt Antoni Gomila*, organitzat per **Bona Pau** i patrocinat per la Correduria d'Assegurances Gomila i l'Ajuntament de Montuïri.

A continuació, a plaça: Concert per la banda de música.

Dissabte, 16 d'agost

A les 18h: A la plaça Major: *Ginkana*.

A les 21h: A la plaça Major: Gran tremponada i ball de bot amb el grup *Aires de PAGESIA de Sant Joan*.

A les 21h: A ca na Jerònia: Inauguració de l'exposició de pintures de Miquela Nicolau.



Diumenge, 17 d'agost

A les 6h: IV Diada de Caça.- Trobada en Es Revolt

A les 13'30h: Dinar de companyonia.

A les 17h: Tirada al plat a Sa Torre.

A les 19h: A l'Església: Eucaristia homenatge a les persones majors.

A les 19'30h: A la plaça Major: XX-XII Homenatge als majors de 80 anys i als matrimonis que enguany compleixen les nocces d'or.

A les 22h: Bingo.

Dilluns, 18 d'agost

A les 18h: En es Dau: Taller de manualitats.

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *Minority Report amb Tom Cruise*.

Dimarts, 19 d'agost

A les 18h: En Es Dau: Taller de Manualitats.

A les 19h: Passacarrers

A les 22h: A la plaça Major: Cinema a la fresca: *Señales amb Mel Gibson*.

Dimecres, 22 d'agost

A les 11h: Al carrer Quintana: Concurs de dibuix per als nins i nines.

A les 18h: Al costat de la biblioteca: Cursa de carretons.

A les 22h: Cinema a la fresca: *Spirit (El corcel indomable)*.

Dijous, 21 d'agost

A les 16h: A la piscina municipal: Jocs d'aigua, berenar i lliurament de diplomes als participants.

A les 18'30h: a la piscina municipal: Gimcana infantil.

A les 20h: En el pavelló cobert: Partit de bàsquet: Veterans de Montuïri- Veterans de Petra.

A les 21'30h: Final del *Torneig de sa Llum*.

Divendres, 22 d'agost

A les 17h: Al circuit de Son Mut: *Competició de motocròs*.

A les 20h: a la plaça Major: *Carreres de Spring*.

A les 21'30h: A l'església parroquial: XVI Festival Internacional de Música Clàssica Pla de Mallorca: *Orchestra de Camara Octuor de France*.

A les 24h: Al poliesportiu Es Dau: *Gran nit de Rock*.

Dissabte, 23 d'agost

A les 19h: Sortida dels Cossiers i Dimoni.

A les 19'15h: A l'església: Completes en honor a Sant Bartomeu.

A les 23h: A la plaça Major: Concert per la banda de Música.

A les 00'30h: Espectaculars focs artificials al camí Pelut.

A les 01'00h: Gran Berbena en Es Dau : Orquestres: *Los Javaloyas, Queen Bees i Fet a Mà*.

Diumenge, 24 d'agost

A les 9h: Albada al so de les xeremies.

A les 10 h: Sortida de Cossiers i Dimoni.

A les 11'30h: Eucaristia en honor a Sant Bartomeu. Predicarà el Pare Joan Brulles, Salesià de Tarragona. Cantarà la Coral *Mont-Lliri*. Els Cossiers ballaran l'oferta. Finalment conclouran els seus balls damunt el cadafal.

A les 19h: En Es Revolt: Partit de futbol de III Divisió.

A les 22h: A la plaça Major: Concert per la Banda de Música.

A les 24h: En es Dau: Gran Berbena. Conjunts: *Tramuntana, Gèminis i Victor Uris Band*.

Dilluns, 25 d'agost

A les 11'30h: A la plaça Major: Corregudes de cintes, joies, estirar corda, rompre olles, etc.

A les 16h: Carreres ciclistes.

A les 17h: A la plaça Major: Parc temàtic infantil.

A les 19h: Carreres d'Atletisme a la distància de 2 milles.

A les 22h: A la plaça Major: Lliurament dels premis de la 9ª Setmana fotogràfica.

A les 22'30h: A la plaça Major: Revista espectacle *Coco la Nit*. Artista convidat: *Paco Calonge*.

Traca final de festes.

ELS NOUS REGIDORS, UN A UN

Jaume Bauçà Mayol

Nomenat primer tinent de batle confesa estar "disposat a exirir les tasques de l'Ajuntament amb humilitat, responsabilitat i, per damunt de tot, escoltant molt les crítiques i suggeriments de la gent del carrer"

Ja fa molt de temps que en Jaume Bauçà Mayol va guaitar a la pàgines de Bona Pau de la mà d'una col·laboradora. Era a l'edició del mes d'octubre de 1991 quan ell tenia 19 anys i estudiava quart d'administratiu a l'Institut de Llucmajor. Això era, naturalment després d'haver cursat els anys d'EGB al col·legi públic de Montuïri. Ara, per tant, ja té 12 anys més, es casat, té un fill i acaba d'entrenar-se com a regidor de l'Ajuntament amb el càrrec de primer tinent de batle i a més és responsable de quatre àrees. Anem per parts i esperem que sia ell mateix qui ens parli de la seva evolució al llarg d'aquests darrers 12 anys i de la tasca que li espera en el Consistori.

– A l'Institut "Pere de Son Gall" de Llucmajor –comença dient en Jaume– vaig estudiar batxillerat d'administració i gestió d'empreses. Després, als 20 anys, amb l'obertura primer de la benzinera i més tard del bar-restaurant, em vaig incorporar al món laboral fent tasques d'administració i gestió dels dos negocis. I simultàniament, durant aquests anys dedicats a les empreses familiars, he fet dos cursos a distància d'administració i finances.

– I la teva incorporació a la política, com fou?



– Després de molts d'anys de tenir inquietuds polítiques l'any 2000 vaig afiliar-me al Partit Popular. Aleshores

en Biel Matas em va proposar constituir una junta de Noves Generacions al nostre poble, de la qual en som president, encara que dins pocs dies procedirem a la seva renovació.

– I ara?

– Ara com ara estic dins la junta local del PP de Montuïri representant la veu jove dels nostres afiliats. I som membre de la junta directiva tant regional com insular de Noves Generacions. Per altra part, a les eleccions del passat 25 de maig vaig ésser elegit regidor formant part de la candidatura del nostre partit.

– Amb quina il·lusió comences aquesta etapa política?

– Estic molt animat. Tots els qui formàvem part de la candidatura del Partit Popular, encapçalats per Biel Matas i recolzats per tots els nostres afiliats i simpatitzants, ens presentàrem a aquestes eleccions carregats d'il·lusió i projectes que intentarem dur a terme amb humilitat, diàleg i, sobretot, responsabilitat.

– La teva missió com a primer tinent de batle és evident, però podries parlar-nos superficialment dels projectes i perspectives de cada una de les àrees de les què n'ets responsable. Començant per agricultura, si et sembla?

– Les actuacions dins agricultura aniran bàsicament encaminades a ajudar a la Cooperativa Agrícola en la recerca de noves iniciatives i recursos, així com continuar en la millora dels camins rurals comptant amb la col·laboració dels pagesos. I per altra part ens esforçarem en mantenir tant els camins com els torrents i sèquies, nets.

– Perspectives en quan a indústria?

– En aquest aspecte intentarem que tots els montuïrers i montuïreres tinguin un lloc de feina a Montuïri, donant l'impuls definitiu al polígon de serveis. Com també ens esforçarem per ajudar totes aquelles empreses del nostre poble que estiguin interes-



Especialitat en cuina Mallorquina

Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
 07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

sades per al polígon, així com fomentar la creació d'una agrupació empresarial.

– **Pel que fa a comerç, quins projectes preteneu aconseguir?**

– Un dels projectes importants d'aquesta legislatura és el de crear un mercadet artesanal, bé els dissabtes o els diumenges, perquè mitjançant la seva promoció es revitalitzi el comerç al nostre poble.

– **La tasca dins l'àrea de governació potser sigui la més difícil d'assolir. Què us proposau?**

– Per començar ens proposam mantenir les infraestructures generals, com són carrers, faroles, edificis municipals, en bon estat, tant de netedat com de conservació. Intentarem aconseguir una administració més àgil. Lluitarem perquè, sobretot el vespre dels caps de setmana, tinguem més vigilància i, en conseqüència, més seguretat per als nostres veïns.

– **T'han confiat altres comeses?**

– A més de primer tinent de batle som el portaveu del grup municipal. Totes aquestes tasques que m'han encomanades a l'ajuntament pens exercir-les amb humilitat, responsabilitat i, per damunt de tot, escoltant molt les crítiques i suggeriments de la gent del carrer.

– **És evident que la tasca dins l'ajuntament per dur-la bé t'absorbirà un temps. Hi comptes?**

– Quan vaig assumir la responsabilitat d'anar dins la llista municipal sabia que les tasques de l'ajuntament

m'absorbirien part del temps, tant de la meua feina com de la meua família, però estic disposat a fer aquest sacrifici en bé del meu poble i de la meua gent.

– **A més, dins el poble hi ha altres mancances que depenen directament d'altres regidories, però entre tots les haureu d'enfrontar. Segons tu, quines consideres les més importants?**

– Les principals mancances de Montuïri tots les sabem: escoleta de 0-3 anys; aprovar d'una vegada les Normes Subsidiàries; solucionar vivenda per als joves; bastir un parc infantil... Ara del que es tracta és posar el màxim d'esforç de cada un de nosaltres perquè d'aquí a quatre anys ja no siguin mancances.

– **Des d'un altre angle i ja després de l'experiència del primer ple municipal, com veus la postura dels regidors de l'oposició?**

– Per damunt de tot amb molt de respecte, perquè estic segur que també es presentaren a les eleccions perquè volen millorar el nostre poble; encara que en diferents qüestions uns ho vegem d'una manera i altres d'una altra. Estic convençut que el factor humà i el talent de les persones dins un ajuntament com el nostre és molt important. És per això que encara que des de punts de vista diferents dins el Consistori hi regnarà pau i concòrdia.

– **En aquests inicis de legislatura, que diries a la gent de Montuïri?**

– Que tant a nivell personal com en nom del grup municipal del Partit

Popular estam oberts a tots els montuïrers i montuïreres per a qualsevol cosa que estimin oportú. Com també vull dir que mirarem de no defraudar la gent que ens ha donat confiança per governar el poble que tots tant estimam.

– **Ja per acabar, si vols, pots afegir allò que desitgis.**

– Aprofitant aquesta oportunitat, en primer lloc vull agrair públicament al nostre batle, Biel Matas, la confiança demostrada a la meua persona. En segon lloc, afegir que aquesta curolla de la política, no sé si per sort o per desgràcia, em va començar a picar quan fa setze anys un grup de persones, entre elles el meu pare, es presentaren a unes eleccions per intentar fer un poble cada dia millor. I finalment vull manifestar que gracies a l'esforç i dedicació de tots aquells que han format part dels diferents equips de govern avui podem dir que ho varem aconseguir i que nosaltres intentarem continuar.

O. ARBONA



Casa SAMPOL
ANTÒNIA VIDAL SAMPOL

I·luminació decorativa
Làmpades intempèrie
Pantalles
"Appliques"
Regals
Articles decoració



Carrer Missió, 14 (Travessia Oms) Tlf. 72 67 78 Palma de Mallorca

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

Amb motiu de
Sant Bartomeu,
desitja a tots
els montuïrers
molts d'anys i
bones festes!

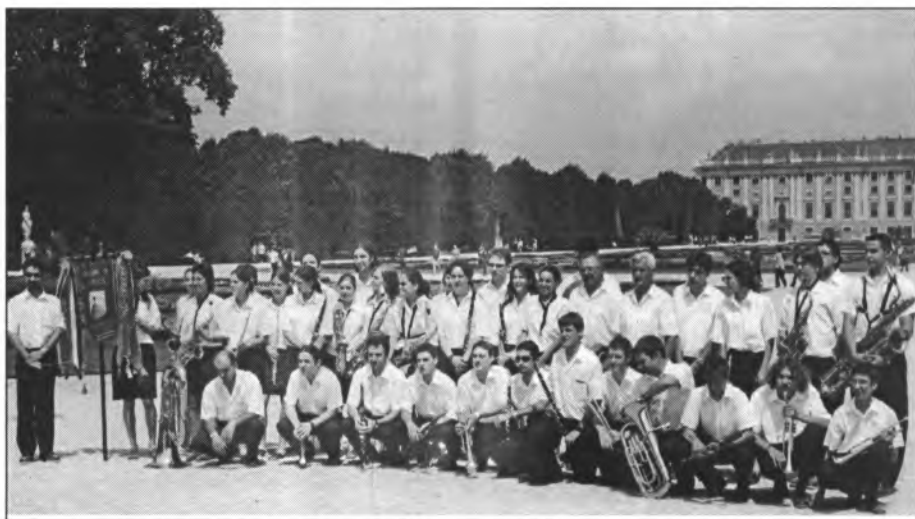
La Banda de Música de Montuïri, de viatge

Un grup de montuïrers ben eixerits i encoratjats enfilaren cap a Munich, en un viatge extraordinari. En arribar hi trobarem un xofer i un guia catalans, es deien Mario i Arnau (nom molt utilitzat en tot el viatge), varem partir cap a Salzburg per arribar-hi a l'hora de dinar i seguir després amb una visita guiada per la ciutat: Jardins de Mirabell, barri antic, casa on va néixer en Mozart, carrers del centre, església de Sant Pere. En acabar seguirem en direcció Amstetten arribant a l'hotel Gürther a l'hora de sopar. Ens va cridar molt l'atenció l'hora en què romanen tancats els comerços.

El dia 8 aparegué, radiant, clar i la nostra feina era arribar a Budapest. Vàrem creuar els boscos de Viena a on hi acaben els Alps, seguirem entre camps de blat de moro i cereals gaudint d'un paisatge molt atractiu. Vàrem circumval·lar Viena en direcció a la frontera de Gyor amb Hongria.

Després de passar la frontera sens cap incident seguirem cap a Budapest en mig de planes immenses de girasol, blat de moro i cereals. Vàrem arribar a Pest, érem per a situar-nos a un carrer cèntric de vianants, ens vam deixar dur per un cambrer i en acabar de dinar ens ofereixen una copa de licor típic del país: UNICUM, "Recoranta llamps...", vos assegurem que no la recomanaré als meus amics.

Als voltants de les 16h començarem per Pest una visita amb guia local, jardins, els voltants del parlament, plaça



La Banda de Montuïri després del concert a Schönbrunn (Àustria)

dels Herois, creuant el riu Danubi cap a Buda on pujarem a fer una visita panoràmica de tota la ciutat Buda-Pest amb el riu Danubi al mig. El Danubi és un tall al mig de la ciutat (Buda: part antiga de la ciutat part muntanyenca i Pest: part plana i moderna) s'hi troba l'illa Margitsziget, a on ens vàrem dirigir per anar a l'hotel Danubius Grand Hotel ****, hotel meravellós amb unes instal·lacions enormes on era molt fàcil perdre-s'hi. Vàrem fer una visita nocturna a la ciutat, al matí següent el més curiós era veure la quantitat de gent jove que havia acudit a les instal·lacions termals de l'hotel..

Després de dinar del dia 9 tornarem partir cap a Viena, creuant la frontera a Gyor, ara en sentit contrari; ens allotja-

rem a Viena, a l'Hotel Westbaan, quatre parades de metro per l'U3 i estàvem al costat de la Catedral, just al centre de la ciutat.

Al matí del dia 10 tots descansats, ens dirigírem al Palau de Schönbrunn, residència d'estiu de na Sisi i l'emperador Fco. José, després de visitar els fastuosos jardins, el seu palau i tot seguit ens prepararem pel concert.

L'entorn era meravellós, envoltats dels jardins, la font de Neptuno al darrere i la plana amb el palau al front s'inicià el concert dirigint les distintes peces en Pere Miralles i en Miquel Àngel Bisbal de la manera que ja ens tenen acostumats. Al final del concert es va lliurar un certificat de l'actuació als jardins del palau. L'horabaixa visita guiada a la ciutat de Viena.

Al matí següent tornarem a partir cap a Munich. Arribarem a l'hotel al mateix centre de Munich. Tot seguit vàrem fer una visita a la ciutat amb na Catí, guia de Sóller que per primera vegada va poder donar la seva explicació amb la seva llengua materna, a més a més, va ésser molt divertida, molt documentada i graciosa.

Jardins, palaus i per acabar tots a la Gran Cerveseria, musica en viu i un ambient molt bavarès, pa salat amb cervesa a rompre. Al vespre visita nocturna per la ciutat de Munich i un poc més de cervesa.

Al matí tots sabíem que ens tocava partir cap a la nostra illa després de fer un gran viatge.

Hotel Rural Es Figueras Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei

Amb totes les comoditats

Acurada atenció al client

Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Paula M. Amengual Nicolau, una jove arqueòloga montuïrera

"Son Fornés, un dels jaciments més importants de Mallorca... que es troba ben en mig del Pla i hauria estat una parada obligatòria, a mig camí, en les rutes que travessarien l'illa de costa a costa"

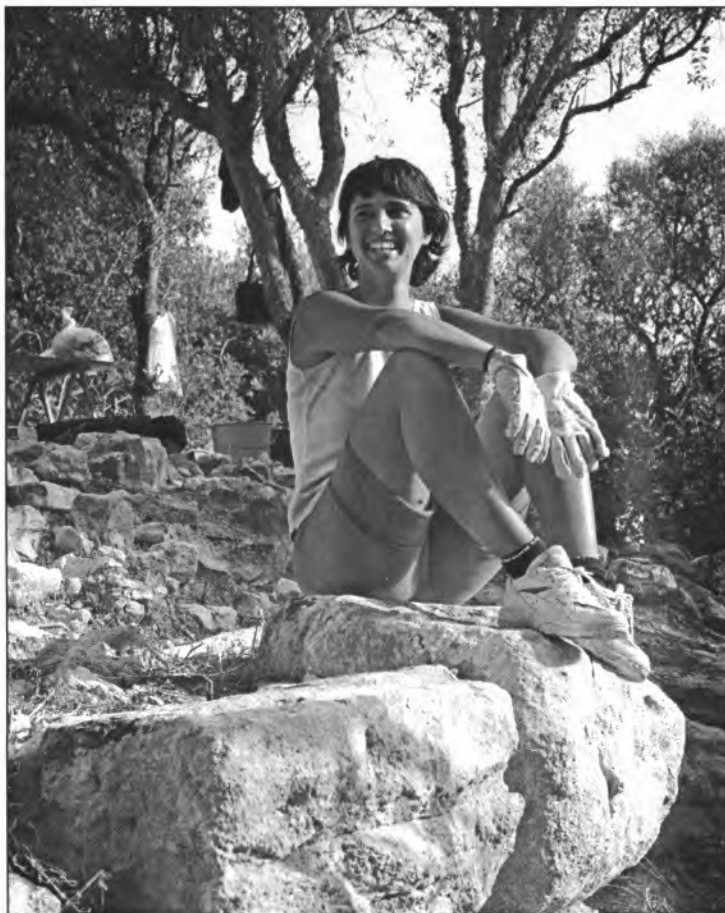
Aquesta jove i decidida montuïrera, Paula M. Amengual Nicolau, que prest complirà 23 anys —nasqué a la vila el 18 d'agost de 1988—, de nina i adolescent estudià aquí EGB i a l'Institut de Llucmajor, BUP i COU. Però no es va aturar ni a Montuïri ni a Mallorca ni a Espanya, continuà la seva formació fins assolir la primera meta el passat juny: la llicenciatura en Història, especialitat en Arqueologia.

— Quins han estat, Paula, els teus estudis i activitats després d'haver acabat COU?

— Abans d'acabar COU, per no dir de nina, tenia clar que volia estudiar Prehistòria i així fou com vaig decidir anar a Barcelona a fer-ho; en concret a la Universitat Autònoma de Barcelona, on hi he estudiat en total cinc anys. El quart curs, però, el vaig cursar a Sassari (Cerdanya, Itàlia), en el marc d'una beca "Erasmus" que em proporcionà el departament d'Antropologia Social i Prehistòria de la UAB. Durant els últims tres anys i paral·lelament als estudis universitaris he anat ajudant en les tasques d'estudi i reconstrucció del material arqueològic trobat a Son Fornés i he participat també en les excavacions del jaciment de Son Real, a Santa Margalida, l'estiu del 1999. Aquest és el segon any que participo també a les excavacions de Son Fornés.

— Per què vares decidir estudiar arqueologia?

— Ja des de ben petita, com insinuava abans, m'agradava cercar pedretes, guardar tot tipus de fòssil que trobava, però sobretot m'impressionava molt quan veia els talaiots. Evidentment Son Fornés juga un pa-



que em deien que s'anomenaven talaiots, sinó que m'imaginava la gent que viuria pels seus voltants, com estaria organitzada la seva vida, les activitats que farien, els motius que els portaren a construir els talaiots, com ho feren... Supòs que tots aquests interrogants sobre una societat que havia viscut tan a prop de ca nostra ara fa més de 2.500 anys, feren que em decantàs per estudiar arqueologia.

— Es veu que aquesta dèria ja et ve des de petita; però, per altra part, consideres que els montuïrers tenen interès per l'arqueologia?

— La veritat és que en general la gent del poble estima molt Son Fornés. Crec que tots els montuïrers i montuïreres el sentim com una part important del passat llunyà del territori que avui habitam; però també és veritat

(Continua a la pàgina següent)

per definitiu en la meva decisió d'estudiar arqueologia: quan hi anava no només veia aquelles grans pedres

tant del passat llunyà del territori que avui habitam; però també és veritat



Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

(Ve de la pàgina anterior)

que existeix una gran desconexió del que realment fou aquest poblat. Si més no, la inauguració del Museu Arqueològic de Son Fornés i el restabliment de les campanyes d'excavació a partir de l'estiu passat han estat fonamentals per fer de Son Fornés una part viva i activa d'aquest passat.

– I la implicació de la gent del poble, com la veus?

– Així i tot crec que cal destacar l'ajuda puntual però compromesa d'alguns joves del poble, ja sigui en el treball de camp com en la feina de laboratori; a part, evidentment, dels Amics de Son Fornés, un col·lectiu en el què participa molta gent del poble interessada pel treball que es realitza a Son Fornés i sobre el que en fan un següent regular.

– Tu, una jove ja llicenciada en Arqueologia, quins trets destacades del talaiot de Son Fornés?

– Son Fornés es coneix pels seus emblemàtics talaiots, però no és només un poblat talaiòtic. Els talaiots de Son Fornés són edificis que formen part de tot un poblat que es construí el 850 aC, però que entorn el 550 es deixen d'utilitzar. Sembla que quan això succeeix la gent canvia de forma de vida: les casses són diferents, l'agricultura sembla adquirir més importància juntament amb la ramaderia... L'ocupació del poblat, però, encara no s'acaba, sinó que s'allarga passant per l'època romana o clàssica fins a una darrera etapa que abraça la segona meitat del segle Vè i VIè de la nostra era.

– En quina època tingué Son Fornés més rellevància?

– En el cas de Son Fornés, sembla que quan tingué més rellevància fou en l'època talaiòtica, segurament perquè es tracta d'uns edificis singulars, els talaiots, que només existeixen a Mallorca i a Menorca. I per altra part, la seva localització també fa pensar que es tracta d'un dels jaciments més importants de Mallorca, ja que es troba ben en mig del Pla i hauria estat una parada obligatòria, a mig camí, en les rutes que travessarien l'illa de costa a costa.

– Com s'hauria de divulgar més a fi de donar-lo a conèixer millor als montuïers?

– Crec que el fet que la gent s'assabenti més o menys del què passa a Son Fornés no només depèn de la seva voluntat de saber sobre el tema, sinó que hi ha d'haver també una voluntat de donar a conèixer, de proporcionar els instruments necessaris per fer de Son Fornés un jaciment conegut per a tots i totes.

– En concret, com s'hauria de començar?

– A nivell intern, del poble, crec que el punt de partida hauria de ser l'escola, on els més jovenets començassin a entrar en contacte amb el món de la prehistòria balear i en concret la de Montuïri. També és important donar-ho a conèixer no només a Montuïri, sinó a la resta de l'illa. Hem de pensar que Son Fornés és de tots i que no saltres som els responsables de la seva conservació i difusió per tal que

tothom en pugui gaudir. Finalment pens que les institucions públiques haurien de bolcar-se a potenciar aquests tipus de projectes de cara a un turisme alternatiu que no es conformàs amb la imatge de Mallorca de sol i platja.

– Després d'haver participat aquests dos darrers anys en les tasques de Son Fornés, consideres que encara manca molt per excavar?

– Es pot dir que, aproximadament, el que s'ha excavat fins ara, des de la primera campanya a la d'aquest estiu, just deu haver suposat el 10% del total del jaciment. Son Fornés té un potencial impressionant, tant, que no crec poder-ho veure mai tot excavat...

– Quin futur entreveus de Son Fornés?

– Existeix un projecte de restauració de les cases de la possessió de Son Fornés, avui de titularitat pública. Una vegada finalitzat, podria ser un centre d'estudis i anàlisis arqueològiques de gran importància, a més d'un centre clau a Balears, per a la formació de professionals de l'arqueologia. Podria esdevenir també un centre que aglutinàs altres tipus d'inquietuds culturals. La continuació, per altra banda, de les campanyes d'excavació permetran avançar en el coneixement que es té de jaciment.

– Com participes tu en les excavacions?

– La meua participació en el marc el projecte de Son Fornés no només se centra en les feines de camp que es duen a terme des de l'any passat, sinó que he col·laborat en el procés d'estudi de part dels materials que se n'han extret, concretament de les restes de producció de ceràmica feta a mà pels habitants de Son Fornés.

– Pel que fa al teu futur professional, com el veus?

– Supòs que com qualsevol persona: el meu somni és treballar en el què m'agrada, el què m'apassiona, que en aquest cas no és més que trescar dins el nostre passat per poder arribar a conèixer-lo. A Montuïri tenim el punt clau on se concentra aquest passat; i és Son Fornés. Per mi és important estudiar-lo, no només per satisfacció personal, sinó perquè crec que és una feina enriquidora i agraïda pel fet de col·laborar en l'estudi, conservació i difusió del patrimoni

BIP **Super Montuïri**
supermercados Extens assortit
 Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria Panaderia •

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

arqueològic de Montuïri.

– Abans d'acabar, parlem un poc de la joventut de Montuïri d'una manera general. Si l'haguessis de classificar, quin és el teu punt de vista?

– La veritat és que la joventut de Montuïri es caracteritza per ser alegre i "marxosa". Ens agrada anar de festa en festa, estar amb els amics i amigues i passar-ho bé en general. Però una de les mancances que crec que tenim és la falta d'organització entre nosaltres mateixos. Pens que ens fa falta algun tipus d'element que ens aglutini per poder treballar en comú, sigui en el sentit que sigui, i que dinamitzi i activi la nostra joventut.

– Finalment i per acabar, de cara a la formació intel·lectual, com veus la joventut de Montuïri?

– Pens que el jovent de Montuïri tenim inquietuds de molts tipus i molt variades, però no sempre trobam una via real i factible per materialitzar-les. No crec, però, que aquest problema, que potser parteix de la mateixa joventut, depengui exclusivament de nosaltres, sinó que les institucions haurien d'incentivar i recolzar les propostes que puguin sorgir d'aquest col·lectiu.

No ens cal cap dubte que na Paula està integrada dins el poble, immersa de ple en el si de la joventut montuïrera i obsessionada pel seu futur. És de les joves espavilades i decidides que es dediquen "en cos i ànima" a obrir-se un futur que ella ja projectà en la seva infància. Ara, la meta següent, que no la definitiva, és d'esperar que sia, com ella ens digué després, "preparar fins assolir el doctorat". Condicions i mitjans no n'hi han de mancar. I empenta, tampoc. Així l'hem vista.

O. ARBONA

La Banda de Música a Mercadal

Un any més l'Ajuntament de Mercadal, amb D. Ramon Orfila com a batle, han tornat convidar a la nostra Banda de Música de Montuïri a les seves festes en honor a Sant Martí.

Uns, el divendres 18 de juliol al matí i la resta, just a l'hora d'iniciar el concert del vespre, arribaren a Mercadal i va començar el concert, gent molt festosa i amb ganes de gaudir de la bona música roman a la plaça per escoltar els nostres músics, l'actuació fou molt lluïda i aplaudida.

El dissabte horabaixa a les 17h hi va haver un passa carrers, amb visita obligada al Caixer Batle i al Batle de la Vila, gaudint del menjar i begudes típiques de la terra. Al vespre benvinguda oficial a l'hora del sopar a la pensió Jeni, per part del Batle i Regidor de Cultura de l'Ajuntament.

A mitjanit del mateix dia, la Banda envoltada dels senyors Caixers (46) va acompanyar les autoritats a Completes; cosa gens fàcil perquè els joves que precedeixen la comitiva sols es mouen a cops de música, cançó darrera cançó, la qual cosa se n'encarrega perfectament la nostra Banda. En acabar completes, s'ha de tornar fer el recorregut a l'anvers, són aproximadament les 1,30h de la matinada.

Ambient de festa per tot arreu, el diumenge al matí, altra cop passa carrers a les 8'30h, visita al Caixer Batle on hi trobaren queviures per a poder començar el dia de manera convenient. A les 11 del matí comença el Jaleo i la nostra Banda es retira a descansar.

A les 15'30 torna començar la tasca de la nostra gent, envoltada dels Caixers i seguides de les autoritats i

amb els joves del poble davant, la comitiva va a l'ofici i la música que no manqui i en acabar l'ofici una altra vegada a desfer el camí que s'ha fet; aquest any ho varen aconseguir amb un temps mínim i acabaren a les 17,30h.

I la Banda torna a casa, amb l'agraïment a la gent i autoritats de Mercadal pel tracte i el respecte rebuts, el deure complert i l'orgull de tornar a passejar el nom de Montuïri per terres de Menorca.

XISCO RAMIS

Glosa

Sant Bartomeu s'acosta

En llegir aquest paper
Sant Jaume ja haurà passat
però Sant Bartomeu ve
i sempre és ben arribat.
Ho tendrem tot preparat,
'nirem a prendre gelat
asseguts an es carrer.

Veurem qualche cossier
i el dimoni mal carat;
hi ha gent de tota edat
que a veure ses festes ve
i diuen: molt m'ha agradat,
jo l'any que ve tornaré.
Veniu tots els qui us ve bé
que sereu ben arribats
en que sigueu estranger.

Bones feses i per molts d'anys!

ANTÒNIA ADROVER

bar

Ca na Poeta
music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

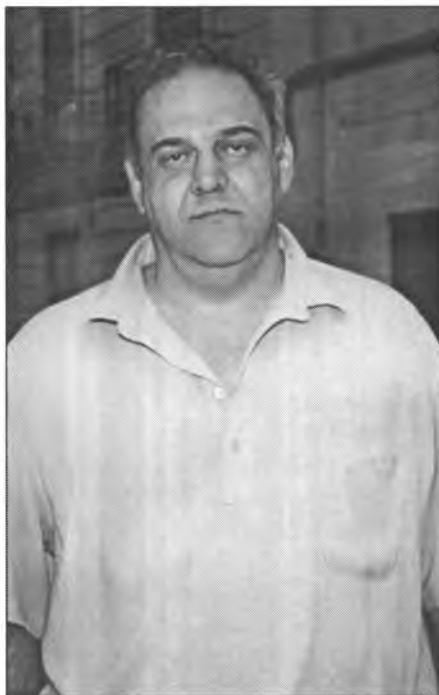
Amador Bauçà Servera, antic director de Ràdio Murta

Començaren el 1985 amb una petita emisora i tenien els estudis a la Sala Mariana Arribaren a tenir 18 locutors, tots montuïrers, i amb certa freqüència feien emissions en directe

N'Amador Bauçà Servera és ben conegut a Montuïri perquè en el seu temps fou un dels joves que més se'l veia pel carrer, però sobretot per haver estat el primer director de Ràdio Murta, el qual fou elegit a principis de 1988. I ara, a rel d'haver romput el contracte entre l'Ajuntament i l'empresa que administrava Ràdio Montuïri —a la que canviaren de nom sense haver consultat els qui la fundaren— hem volgut tornar parlar amb aquell que prengué part directament en aquella empresa constitucional que arranca de l'any 1985 a fi que els lectors sàpiquen i comparin aquell temps de ràdio local amb l'actual.

– Com i quan forn els inicis de Ràdio Murta?

– Devia ser a finals de 1985 quan aleshores era batle Xesc Trobat i Pere Sampol, regidor. I d'aquest darrer fou la idea de muntar-la i donar-li el nom de *Ràdio Murta* perquè consideràvem que el nom de murta era i és molt popular dins Montuïri, com també perquè un dels balls més populars dels Cossiers és *Flor de Murta*. Aleshores ens ajuntàrem un parell d'amics i si bé de tot d'una ho férem en un pla un poc en broma i sense prendre'ns-ho seriosament, al cap de poc temps les coses ja les fèiem d'una manera més formal.



– Conta un poc d'aquells començaments?

– En els començaments teníem els estudis a les Escoles. Allà disposàvem d'un emissor petit de la mida d'una ràdio-cassette. Ara bé, com que hi havia molts de problemes de cobertura ens facilitaren entrada a la Sala Mariana. Era en temps dels rectors Tomeu Tauler i Andreu Genovart, avui Administrador Diocesà.

– I el repetidor?

– Nosaltres mateixos anàrem a muntar el repetidor en el Puig de Sant Miquel amb un doblers que férem quan organitzàrem un concert amb el conjunt Dun-can-Dhu. Per cert que vàrem treure més de 5 milions de pesetes, però com que havíem fet un conveni amb l'Ajuntament, *Ràdio Murta* es reservava la meitat i l'altra meitat s'havia de dedicar a activitats culturals. I amb aquests dos milions i pico a més del repetidor muntàrem els estudis així com pertocava.

– Recordes alguns programes?

– Sí. Hi havia *Mabua* (momorístic), un esportiu, una entrevista de música, un programa de cuina, el programa Uf. Els divendres fèiem un musical més tècnic i també aquest dia vàrem donar entrada als al·lots perquè fessin qualche programet. I així fou com poc a poc hi entraren un grapat d'alumnes de l'escola.

– Quins dies emetíeu?

– Els divendres horabaixa i tot el dissabte.

– Vàreu emetre emissions extraordinàries?

– Començaren a emetre en directe les misses dels diumenges, com també els plenaris de l'Ajuntament; divulgàrem per les ones el ral·li des Pla durant tota la nit. A les primeres eleccions en què va entrar de batle Joan Ramonell férem un programa des de les 8 del matí fins a les 3 i mitja de la nit. Aquell dia férem xerrar en Joan Verger, en Joan Ramonell... També retransmitírem un ral·li de cavalls... Ah! I també férem un parell de gimcanes radiofòniques... i així anaven les coses.

– Tu eres el director?

– Sí. Després d'una votació a principis de 1988 m'elegiren a mi. Més endavant em va substituir en Toni Mayol (de Can Pieres).

– Recordes algunes activitats dignes d'esmentar?

– Férem uns estatuts perquè la ràdio era municipal, si bé la subvenció

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

que ens donava l'Ajuntament era molt escafida, sols unes 175.000 pessetes anuals. No ens bastaven per res. Ara bé, teníem l'avantatge que ens movíem bastant. *Ràdio Popular* ens ajudava molt, sobretot mitjançant n'Andreu Genovart. Ens deixaren part dels seus estudis i també multitud de discs.

– Altres fets?

– En aquells primers temps venia un tècnic que procedia de *Ràdio Nacional*, Antoni Borràs, i es prestava de gratis; ens ajudava a muntar els estudis i sols el convidàvem a sopar i li fèiem algun detall. Ara bé, en muntar els nous estudis ja li donàrem l'estipendi que pertocava. També férem una ràdio novel·la titulada *Simplement Murta*, l'autor de la qual era Pere Sampol, la música de Margalida Vaquer i l'anagrama de Jaume Falconer.

– I locutors?

– Dins la ràdio hi va arribar a haver-hi 18 locutors, persones que fèiem programes diferents. D'entre ells em vénen a la memòria a més del Pere Sampol i en Toni de Can Pieres, en Joan Verger Rossinyol, en Joan Biel "Quelet", en Miquel "Terric (el pare i el fill)", na Margalida Vaquer, na Cati "Rodetes", en Biel "Xocolater", na M^a Antònia "Pellusca", n'Andreu Genovart, Antoni "Xorri", na Cati "Mora", na M^a Antònia Moragues, Na Joana A. Arbona (avui Magistrada), en Pere Palou i altres que sent no recordar. Ara bé, els tres que ens hi dedicàvem "en cos i ànima" érem en Toni "Pieres", en Joan "Matxo" i jo.

– Us vàreu legalitzar?

– En aquell temps no forem mai il·legals, sinó al·legals, perquè no hi havia cap llei. Férem una campanya de socis i n'arribàrem a reclutar 168, el primer dels quals fou el caporal de la Guàrdia Civil, en Jesús.

– Quin esdeveniment fou per a tu el més destacat?

– Sens dubte el concert de *Du-candhu*, al qual s'hi ficaren més de 10.000 persones.

– I ara, com ho veus?

– Férem molta feina de gratis i hi dedicàrem moltes hores, però la veritat és que ho fèiem amb ganes. I aquesta és la diferència. I per altra part, nosaltres estàvem un poc queixosos del funcionament de *Radio Montuiri* i no perquè ningú ens ha de



Encara podem veure un moment d'una emissió de l'antiga "Ràdio Murta" el 1988, quan tenia els estudis a la Sala Mariana: n'Amador Bauzá i en Toni Amengual

reconèixer res. Però aquesta gent que venia aquí... Pel desembre passat ens demanaren anar a fer un programa i els diguérem que no. I ara, quan es va dir que la llevaven, en tornàrem parlar. Qualcú m'oferia tornar-hi.

– Quina fou la teva resposta?

– Els vaig respondre que si muntaven una cosa ben feta, completament apolítica en podríem parlar. Mira: tan apolítica volíem en aquell temps que fos, que quan abans de les eleccions decidírem fer entrevistes als candidats, un mes abans ja les teníem gravades i encara férem un sorteig per veure en quin ordre havien de sortir. I per altra part, tots els locutors que anaven dins qualque llista no podien

xerrar per ràdio.

– Per acabar, què voldries afegir?

– Allà s'hi varen invertir més de tres milions de pessetes, les del concert no bastaren, i després tot va quedar allà. Ara desconec com està muntada. També vull dir que aleshores *Radio Murta* era escoltada amb satisfacció per la majoria de montuירים.

Eren uns temps molt diferents, unes altres inquietuds... i uns joves que avui ja no ho són tant. Però dins ells de tant en tant encara hi "pica" aquell corquet que de tant en tant es deixa sentir. I no és per a la ràdio, però... ho podria ser.

O. ARBONA

Agrimontuiri
S.L.



Ctra. Palma - Artá, Km. 28 - 07230 Montuiri
Telf. 971 161 523 Fax 971 161 524 Telf. 607 301 144

Anyada 2003

Enguany sí que el temps ha permès realitzar les tasques de recollida dels llegums i cereals amb normalitat; hem tingut sol tòrrid que és allò que hem de menester pel juliol, així, amb bon sol, va torrat i les recol·lectores fan bona feina; el gra es desgrana bé, surt net i la palla també es capola millor.

Diferent de l'any passat que, com recordam, quan es preveia una bona anyada, les pluges i conseqüents humitats dificultaren la recollida, el gra va sortir brut, amb un alt grau d'humitat i el batre es perllongà fins el mes de setembre. Un fet insòlit perquè allò normal es que pel juliol s'acabin les batudes. Així mateix s'han vist bastants anys pel l'agost encara haver-hi qualque tros sense recollir però pel setembre no ho record.

Pel que fa a l'anyada d'enguany es pot considerar normal, tirant a bona i amb aquest bon temps s'ha fet bona feina, com he dit abans; el gra ha ben granat, ha sortit net, per tant és de qualitat.

Tot i així l'anyada hagués estada millor si el mes de juny no hagués estat tan calorós. Els sembrats volen un juny de sol i vent, però fresc, i enguany no ho ha estat. Segons les informacions observades per televisió, pel juliol sí que és normal tenir altes temperatures, ara pel mes de juny no és normal tanta calor, s'han sobrepassat d'uns graus la mitjana del darrers 30 anys.

Poca fruita i una anyada normal

Allò que no hi ha hagut enguany és fruita, en general. Els arbres fruiters s'han ressentit fort de la ventada salabrosa que féu quan tenien flor o fruita tendra. Ja els nisprés no fruitaren nispros ni cireres els cirerers i que són les primeres fruites de l'any, les més primerenques. D'albercocs, a redols, però la calor del juny féu que proliferessin els cucs i són pocs el bons que s'hagin pogut menjar. Hi hagut poques prunes, pomes i peres i cap figa flor així com tampoc hi ha ametlles. Es pot dir que enguany hi ha hagut una normal anyada pels baixos (llegums i cereals) i magre pels alts (fruites). Esperem que amb aquest descans dels arbres l'any que ve envesteixin amb força i ens donin abundant fruit.

Actualment havent pocs que visquin de la pagesia es parla poc de si hi ha o no bona anyada i no sembla preocupar. Antany però era molt preocupant una pobre collita ja que del blat depenia tenir la pasterada assegurada, el nostre pa de cada dia, el sobrant es venia. L'ordi com què no havia cap casset a fora vila que no engreixessin uns quants porcs, a més d'altre bestiar, el pagesos petits no el venien, l'havien de menester per mantenir el seu reumat: les faves i civada per les bísties. Actualment per les casetes hi ha poques solls de porcs i des de fa estona animals de tir o de feina n'hi ha molt pocs; crec que amb prou feines en trobaríem una dotzena en tot el poble.



Per Sant Bartomeu, tot a cobro

En allò que sí se segueix com sempre al poble de Montuïri és que per l'agost, quan l'anyada està a cobro o venuda, i la majoria de gent està de vacances, celebrar amb un gran ambient familiar i de molta bauxa les festes patronals en honor de Sant Bartomeu. És la nostra festa major i enguany amb sana alegria tornarem gaudir dels molts d'actes programats destacant com sempre els concerts de la banda de música i les danses del cossiers, amb les envestides del dimoni, el qual, quan es trepitjat per la dama, representa el triomf de bé sobre el mal.

Em ve a la memòria un tros d'una glosa referent a Montuïri del sempre recordat Pere Capellà:

*Montuïri, terra abundosa
com ton terra és el teu cor.
Tot "lo" bo fruita en t'entranya
tot "lo" que és dolent s'hi mor.*

Que així sia, que triomfi el bé sobre el mal, "lo" bo que fruiti a Montuïri i lo dolent es mori. Bones festes de Sant Bartomeu!

SION NICOLAU

Glosa

Al senyor batle

Vaig comprar una somera
per pasturar pes camí
i tal volta pot ser així
faci net qualque vorera

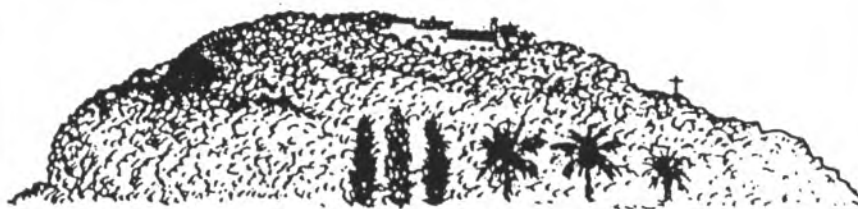
També anirem pes torrents,
però si fa torrentada
amb aquesta brutorada
per sa síqui' emmarcada
d'aigua no en passarà gens.

Senyor batle demanam
amb bona devoció
que faceu nets, per favor,
es camins per on passam;
per qualque cosa pagam
cada any sa contribució.

TÒFOL MASSANET "PARRÍ"

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL



**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

El primer any

Tal vegada encara no havia complit el primer any de vida quan en Miquel Mayol Gomila "Matxó" ja feia córrer davant ca seva aquest cavallet de cartró (Aleshores no s'havien inventat les modernes joguines que avui entretenen tant els infants). Un nin que havia nascut a les 9 del matí de dia 21 d'agost de 1945 i a qui, per tant, quatre dies abans de Sant Bartomeu el podrem felicitar pel 58è aniversari. Si un el mira bé, ja se'l veu espavilat, decidit i amb una cara de satisfet com si demanàs: "Així em voleu?". "Clar que sí", digué el fotògraf. I així ha romàs estampat per anys i anys. I molts d'anys! (I quan encara ara sa mare mira la foto d'aquell novell infant ho comenta amb una satisfacció maternal, tendra i amorosa, pròpia de qui el portà al món).



Records d'infantesa

Cada cosa a son temps
i a s'estiu, cigales

Un ocell sense ales
no pot volar

A una casa sense pa
no estan massa
contents

A una jaia sense dents
donau-li pa moll

Una gerra sense coll
no està acabada

A una bota buida
ja tenen que punyir-li

Es nostro morir
s'acosta cada hora

El conte de les veritats (o antigues dites populars)

En es llocs d'enfora
no sabem que s'hi fa.
I anar-hi
em sap com greu

Qui jura en Déu
no jura en fals

En es llocs alts,
bones mirades

Ses torrentades
van de cap avall

Es fadrins dins un ball

van erugats

Ets homos gats
caminen torts

Es homos morts
prest fan olor

Un homo traïdor
fa dues cares

Es colls des frares
sempre són pelats

I això és es conte
de ses veritats

Ho sentia contar als meus pares i també als meus padrins quan jo encara era nin. És una llàstima que s'hagin perdut, si no del tot, quasi, ja que poca gent ho sap.

I pequè no s'oblidin definitivament he volgut tornar-les relatar en el llenguatge en què les vaig sentir i també amb la intenció que els lectors no sols n'estiguin contents, sinó perquè, els qui són d'edat tal vegada en sabran altres, les contarán i així aquesta llista es podria ampliar molt més.

Contades per Jaume Vich

Un Montuïri renovat i amb il·lusió

12 jugadors continuen i 8 són els nous fitxatges • El 31 d'agost: Santanyí - Montuïri, primer partit de la temporada 2003-2004

Amb un nou ímpetu i amb unes ganes extraordinàries de fer un bon paper en la propera edició de la lliga de III Divisió Nacional a punt de començar, està preparant el Montuïri aquesta nova temporada, la primera en la què en el nostre poble es disputarà en un terreny de joc de gespa artificial, que sens dubte serà un dels millors de l'illa, llevat, naturalment, del del Mallorca.

S'hi han dedicat molts d'esforços i un bon grapat de gent hi està implicada. "S'ha fet una aposta per aspirar a tot sense renunciar a res", ens comentava Gaspar Sastre, l'entrenador de la passada i anteriors temporades i que aquesta continua, l'home que va saber conduir l'equip i mantenir-lo dins la categoria nacional en la què tant suposa mantenir-s'hi. I encara afegia: "Ens trobam en un temps molt important per al Montuïri, amb unes instal·lacions en Es Revolt que són i seran l'enveja de molts dels equips que ens visitaran. Enguany s'ha d'aspirar a molt més que en passades temporades; tant, que l'objectiu del Montuïri ha de ser el de créixer en molts d'aspectes". Il·lusió i ganes no en manquen. Així s'expressava Gaspar Sastre en una curta xerrada.

No hi ha dubte que la directiva ha fet un gran esforç, tant que es pot assegurar que el poble, amb ella, encapçalat pel batle i regidors que com-

ponen el Consistori s'han apuntat a aquesta tasca.

A la presentació de l'equip, que es féu el 22 de juliol passat, ja es va entreveure la bona disposició de tots quants en seran protagonistes. Aquest primer dissabte d'agost es disputarà el primer partit de preparació; el rival serà el Sant Francesc juvenil. I el 31 d'agost comença la temporada 2003-2004 amb un Santanyí-Montuïri.

PLANTILLA

En el moment que escrivim aquestes línies, 26 de juliol, són 20 els jugadors fitxats per a la temporada vinent, dels quals 12 continuen de la passada i 8 són per ara les noves incorporacions.

Han renovat fitxa: Rafel Alcover, Josep Mas, Mateu Gomila, Enri, Ribas, Cristòfol, Tasa, Munar, Dani, Jaume Mas, Miquel Juan i Bartomeu Verger.

Nous fitxatges: Joan Miralles (torna de l'Espanya), Paco Pérez (de l'Atlètic Balears), Varon (del Manacor), Penyaranda (del Sant Francesc), Zamorano (de l'At. Balears), Llistó (de l'At. Balears), Martorell (del Manacor) i Nebot (del Constància).

Cos tècnic: D'entrenador continua Gaspar Sastre, amb el mateix ajudant i el mateix fisioterapeuta.

Cal afegir que en aquests moments la plantilla encara no està tancada i s'entreveu alguna nova incorporació.

INAUGURACIÓ DE LA REFORMA I AMPLIACIÓ DEL CAMP

Just abans de la inauguració del *Torneig de sa Llum*, el dissabte dia 9 d'agost a les 20'30h, amb assistència d'autoritats locals, autonòmiques i futbolístiques tindrà lloc també la inauguració oficial de l'ampliació, reforma i col·locació de gespa artificial. Una excel·lent i desitjada millora de la que n'hauran de gaudir els qui practiquin el futbol en el nostre camp.

O. ARBONA

ATLETISME Excel·lent actuació del CA Montuïri 91.8

Durant el cap de setmana dels dies 5 i 6 de juliol s'organitzà el 40è campionat de Balears absolut en pista, pel que fa a l'estació d'estiu. Les distintes disciplines atlètiques, la majoria d'elles prou disputades, tengueren lloc al recinte del poliesportiu "Prínceps d'Espanya", ubicat al polígon de Son Castelló, a Ciutat.

El CA Montuïri 91.8, presidit per n'Esteve Barceló, assolí 4 victòries individuals i 3 subcampionats; un merítos palmarès en el debut del club en aquesta competició (Recordem que el nostre equip ni tan sols ha complert un any de vida!).

Cal detallar, ara i aquí, els aptes protagonistes de la gesta. En categoria masculina: Joan Puigserver va vèncer en els 800 i 1.500 metres lliços; Manuel Picó s'imposà en la prova de 3.000 metres lliços, i Pep Pérez guanyà en la distància de 3.000 metres obstacles.

En categoria femenina, d'altra banda, l'atleta Gemma Clar es proclamà subcampiona en tres modalitats, respectivament: en 400 i 800 metres lliços i en longitud o salts de llargada.

Enhorabona!

Levi's DIESEL Avirex Lee

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56

Porres

AVA CAT ART adidas

Calendari del XXXI Torneig de sa Llum, 2003

Hi participen 40 equips

Dissabte dia 9 d'agost A les 20'30
Inauguració del XXXI Torneig de sa Llum
A les 22'00 Partit Juvenil Divisió Honor **FC BARCELONA – RCD MALLORCA**

Diumenge dia 10 A les 19'00
Infantil B **LA UNION - SANTANYI**
A les 20'30 Cadet B **RAMON LLULL – LA SALLE**

A les 22'00 Juvenil B **CD MONTUÏRI-RAMON LLULL**

Dilluns dia 11 A les 19'00 Infantil B **CIDE AT – PTO CRISTO**

A les 20'30 Cadet B **CD.MONTUÏRI-BALEARES**

A les 22'00 Juvenil B **AT.BALEARS-SON COTONER**

Dimarts dia 12 A les 19'00 Alevi **CD.MONTUÏRI-SON COTONER**

A les 20'30 Cadet A **RAMON LLULL-MALLORCA**

A les 22'00 Juvenil A Grup A **CIDE - ARENAL**

Dimecres dia 13 A les 19'00 Infantil A **AT.BALEARS-SON COTONER**

A les 20'30 Cadet A **CIDE-S. FRANC-**

SESC

A les 22'00 Juvenil A Grup A **SANT FRANCESC-BALEARES**

Dijous dia 14 A les 18'00

Triangular Benjamí F7

MONTUÏRI - S^a EUGENIA – P.CRISTO

Triangular Infantil F7 **MONTUÏRI-PO-RRERES-SES SALINES**

A les 20'00 Juvenil A Grup B **MALLORCA – RAMON LLULL**

A les 22'00 Juvenil A Grup B **LA**

UNIÓN - FERRIOLENSE

Divendres dia 15 **JORNADA DE DESCANS**

Dissabte dia 16 A les 19'00 Alevi

BADIA CALA MILLOR – P. CRISTO

A les 20'30 Infantil A **CIDE – OLÍMPIC MANACOR**

A les 22'00 Juvenil B

TERCER I QUART LLOC

Diumenge dia 17 A les 19'00

Infantil B **TERCER I QUART LLOC**

A les 20'30 Cadet B

TERCER I QUART LLOC

A les 22'00 Juvenil A Grup A

SEMIFINAL



Dilluns dia 18 A les 19'00

Infantil A **TERCER I QUART LLOC**

A les 20'30 Cadet A **TERCER I QUART LLOC**

A les 22'00 Juvenil A Grup B

SEMIFINAL

Dimarts dia 19 A les 19'00 Alevi

TERCER I QUART LLOC

A les 20'30 Infantil B **FINAL**

A les 22'00 Juvenil B **FINAL**

Dimecres dia 20 A les 19'00

Alevi **FINAL**

A les 20'30 Cadet B **FINAL**

A les 22'00 Juvenil A **TERCER I QUART LLOC**

Dijous dia 21 A les 18'30

Infantil A **FINAL**

A les 20'00 Cadet A **FINAL**

A les 21,45 Juvenil A **FINAL**

A les 23'30 **LLIURAMENT DE TROFEUS I CLOENDA**



**Desitja a tots els montuïrers
unes bones festes de
Sant Bartomeu
Molts d'anys!**

Carta oberta

Del nostre rector

Des de l'Hospital de Portincula. Estiu de 2003

Benvolguts amics:

Salutacions cordials des d'Irlanda. Esper que passeu un bon estiu i que disfruteu d'un temps de descans ben merescut. Un estiu més la meua mirada s'ha perduda vers el verd viu de "l'illa verda", no sols per contemplar el seu paratge, sinó també per compartir unes setmanes amb els malalts que descansen i lluiten per una sana salut a l'hospital del poblet de Ballinasloe.

He de confessar que malgrat que el dolor supera les meves forces, m'ajuda a endinsar-me en les meves limitacions. M'atreu i em commou alhora, perquè descobreix que això, just això: el dolor, és part del misteri de la vida. Ja ho he comprovat, l'atenció als malalts no és la meua gran vocació. Però sí, un punt de partida que m'ajuda i m'orienta a viure la vida amb la més profunda convicció que és en l'aquí i ara a on cal viure-la amb la màxima radicalitat i profunditat. No ho puc negar: tot just aterrar a l'aeroport de Dublín, després de tot una nit de vigília, vaig sentir que rompia en tot una tasca pastoral feta amb il·lusió i esperança a Mallorca i que necessitava distanciar-me'n per no caure en un estrès.

El paratge verd que es podia veure des de l'avió em recordava els estius anteriors que havia passat a l'illa. Tot un record entranyable que em feia palès que tornava a la meua segona

llar. La tendresa de la gent que any darrere any trob entorn de l'hospital m'ajuda a trobar-me com a casa.

Una vegada més em commougué la gent que treballa a l'hospital: religioses, dones de neteja, infermeres, metges. De tots ells guardava i continuu guardant un gratificant record... Treure el rovell del meu anglès és la dura tasca de la meua primera setmana i el desafiament d'aprofundir la resta del temps que romandrà a l'illa. Malgrat ja ho sé per l'experiència dels altres anys, se'm fa difícil integrar i acollir amb pau que, en qualsevol hospital, la vida i la mort es donen la mà.

Al primer malalt que vaig donar la meua mà fou a una dona, ja entrada en edat, que pateix càncer de gargamella. Ella no pot parlar, la seva malaltia se li impedeix. Després de saludar-la amb els ulls, m'escrigué en un paperet que tenia damunt la taula: "God bless you" (Déu et beneeixi). Encertada i entranyable salutació! Sembla com si a ella no li interessàs la meua procedència,

Les celebracions entorn a Sant Bartomeu

Dia 15 d'agost l'Eucaristia en honor a la Mare de Déu Assumpta començarà a les 21'30h. i tot seguit es pronunciarà el pregó de festes i s'entregaran els premis del Concurs de Conte Curt.

El diumenge dia 17 amb motiu de l'homenatge a la vellesa, la Missa començarà a les 19h. i tot seguit continuaran els actes a plaça.

Les completes de Sant Bartomeu, el dissabte dia 23, començaran a les 19'15h. Hi assistiran els Cossiers i s'entregarà un ramet d'alfabaguera.

L'Eucaristia del dia de **Sant Bartomeu**, dia 24, començarà a les 11'30h i serà presidida pel Pare Joan Brulles, Salesià de Tarragona. Cantarà la Coral *Mont-Lliri* i els Cossiers interpretaran el tradicional ball de l'oferta.

tampoc el meu país, i fins i tot la meua religió. Certament, el seu desig era que el Déu de tots, em beneís i em donàs la seva pau. El seu silenci, la seva mirada, la seva intensa energia provocà que els meus ulls s'entelassin d'unes profundes llàgrimes.

Acompanyar en l'alegria aquells que parteixen cap a casa, ja curats, sentir l'angoixa d'una llarga malaltia, estar al costat d'aquells que han perdut una persona estimada... és la tasca del capellà. Sovint sent la impotència de no tenir cap paraula de coratge per aquests que han perdut una persona estimada. Però em diuen que sols la presència del capellà és suficient. En aquests casos, el meu estar és des de la clara consciència que és un estar carregat de presència significativa.

El segon dia de la meua arribada a les 4,15 de la matinada em cridaven perquè un home d'uns 74 anys deixava d'existir per un atac al cor... Comunicar una notícia d'aquestes als familiars no és tasca fàcil... La meua presència fou silenciosa perquè no sabia que podia dir... Tota una sensació d'impotència...

"Y la vida sigue igual", cantava Julio Iglesias. Certament que és així. Però els tresors que ens aporten les persones és d'una gran riquesa. Jo experiment aquesta riquesa en el goig de compartir moments d'oci amb metges procedents de diversos països i de diverses religions. Sent que no hi ha res que ens diferencia, perquè en el fons tots sentim el mateix i malgrat ens pot diferenciar el color de la pell, l'idioma, els costums i inclús la religió.

Tots sentim una gran admiració per la vida i també pel seu Creador que malgrat té diversos noms, sent que és el mateix Déu a qui tots adoram.

Bon estiu a tots!

MIQUEL

Restaurant (DIMARTS TANCAT)
Ca's Carboner

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

Noces d'argent

5 agost 1978

Guillem Mas Miralles "de ses Palmeres" amb Joana Andreu Garcias "d'Horteta".

Temps passat

10 anys enrere

Agost de 1993

Acomiadament de la promoció de cossiers

A l'ofici del dia de Sant Bartomeu d'aquest 1993, en presència del President de la Comunitat, Gabriel Canyelles, del CIM, Joan Verger, el batle va acomiadar la promoció de cossiers que per espai dels darrers 17 anys els havien representat. A cada un se l'obsequià amb una escultura representativa d'un cossier. Antoni Mateu, en nom de tots, digué unes paraules d'agraïment.

25 anys enrere

Agost de 1978

Vedat de caça

Després de moltes gestions, aquest agost es va aconseguir vedar uns terrenys per a caça confrontants entre els termes de Montuïri i Algaida a fi de protegir les espècies de caça i al mateix temps les finques d'allà prop. Una tasca que es va atribuir a la Societat de Caçadors, constituïda poc abans.

50 anys enrere

Agost de 1953

Inversió de 360.000 pessetes

Mitjançant Bona Pau el rector Bernat Martorell donava espinzellat compte de les inversions dutes a terme els darrers anys amb millores, reformes, arranjaments, altes veus, il·luminació, canelobres, mobiliari, bancs, finestrals... per valor de 360.000 pessetes.

Sarsuela i toros

Dos dies abans del dia de Sant Bartomeu (22 agost 1953) es va organitzar una funció de sarsuela a la plaça de toros, però hi hagué molt poca gent i un dèficit de 2.500 pessetes. I el dia següent, hi tornà haver toros, però ja no fou com el dia de la inauguració.

100 anys enrere

Agost de 1903

Ampliació del cementeri

Atenent a la necessitat d'engrandir el cementeri i tractant-se d'obres d'utilitat pública, dia 18 d'agost de 1903 el Consistori va acordar l'expropiació forçosa dels terrenys que es necessiten. Dies després el governador de la província ho confirmava, si bé posteriorment alguns implicats presentaren recurs, els quals foren desestimats pel mateix governador civil.

Cuinar en casa

Creps de marisc

Ingredients

Per a la pasta: 75 grs. de farina • 2 ous • 30 grs. de mantega • 30 mls. de rom • 150 mls. de llet. *Per al farcit:* 350 grs. de musclos bullits sense closca • 100 grs. de rap • 200 grs. de gambes pelades • 100 grs. de ceba tallada fina i fregida • 30 grs. de farina • 30 grs. de mantega • 30 mls. de conyac • 160 mls. de llet • Oli, pebre blanc, caiena, pebre vermell i juevert picat. *Per a la salsa d'espínacs:* 1 manat d'espínacs • 1/2 l. de nata i sal.

Elaboració

De la pasta de creps: Posar la farina, els ous, la mantega fusa, el rom i la llet en un bol i batre fins aconseguir una pasta homogènia. Encalientir una pella al foc lleugerament engreixada amb oli i tirar-hi una cullereta de la pasta. Quan ha quallat, se li dona a volta amb una espàtula, es deixa uns instants al foc i es treu.

Del farcit: Per al farcit dels creps, tallar els musclos i daus i reservar. Posar en una pella un poc de mantega, ofegar la ceba fregida, afegir el rap i les gambes, tot tallat també a trossos petits. Sofregir un poc i afegir els musclos i flamejar-ho amb el conyac. Enfarinar i remenar-ho un poc. Incorporar la llet. Deixar coure uns instants a foc fluix. Salpebrar i retirar perquè es refredi. Farcir les creps i reservar-les.

De la salsa d'espínacs: Fer ben nets els espínacs. Escaldar-los amb aigua bullint amb sal. Refredar-los i escorre'ls bé. Posar la nata al foc i deixar que bulli. Afegir els espínacs i deixar que arrenqui el bull. Salpebrar i passar-los per la batidora fins aconseguir un puré.

MARIA DOLORES PINTENO

Demografia

Juliol de 2003

Naixements

27 Juny.- Maria Rubert Grimalt, filla de Jaume i Maria Antònia.

21 Juliol.- Sergi Amengual Miralles, fill de Bartomeu i d'Antònia.

22 Juliol.- Catarina Oviedo Barceló, filla de Leandro i de Catarina.

Defuncions

Dia 16.- Josep Mulet Miró "de Son Moio", casat de 87 anys.

Dia 24.- Honorat Cerdà Verger "Baco", casat de 66 anys.

Matrimonis

27 Juny.- Guillem Martí Vallès amb Maria Magdalena Deyà Bauçà.

Pluviometria

Juliol de 2003

Dia 3 11 litres m²

Apotecaries

10 agost Vilafranca 24 agost Montuïri
17 " Ariany 31 " Petra

Glosa

Un assustat

Quin "susto" un deu 'gafar si no pot pagar es viatge; telefonem a Son Llätzer i pintura m'espesará; per tornar-hi em puc 'fluxar per no veure-hi cap miracle.

AMADOR FONT



MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI



Un bon grapat dels integrants de l'Associació d'Amics de Son Fornés es reunien el 9 de juliol passat al costat dels talaiots. Allà, després d'explicar-los l'actual situació i darreres troballes, gaudiren d'un bon berenar, del qual en feren partícips als qui treballaven a les excavacions

La 10^a campanya d'excavacions a Son Fornés

Les troballes d'enguany han superat totes les expectatives

La campanya d'excavacions al poblat de Son Fornés d'aquest estiu fou la 10^a des de l'inici dels treballs l'any 1975.

Les feines de camp començaren el dia 3 de juliol després d'una neteja exhaustiva de tota l'àrea amb restes arqueològics realitzada gràcies a la col·laboració del Consell de Mallorca. L'excavació va finalitzar el dia 30 de juliol i comptà amb la participació d'una vintena de persones.

Enguany l'equip de la Universitat Autònoma de Barcelona que coordina els treballs des de la direcció científica de la Fundació Son Fornés ha realitzat també les feines de restauració necessàries per tal de reparar les destrosses vandàliques que va patir el jaciment durant la tardor de l'any passat.

Les troballes d'enguany estan superant totes les expectatives, atès que han aparegut importants evidències

d'ocupació de totes les èpoques del poblat, des del 900 abans de la nostra

era fins el segle VII. De moment s'espera continuar el proper estiu.



Aquest estiu han proliferat les activitats a l'aire lliure. No sols ha estat cinema a la fresca, sinó altres, com aquesta per a nins a plaça on es divertiren d'allò millor